

DS 531
C74++

CON ONG

tuần báo trào phúng đối lập

(môn bài nhà nước cấp số 3716/TBTT/CHBCI)

SỐ 129

TUẦN LỄ TỪ 11-9

ĐẾN 18-9-1970

Chủ Nhiệm : NGUYỄN VĂN MINH — Đầu báo : MINH VÕ — Địa chỉ liên lạc : 54 VÕ TÁNH, — ÔNG NÓI : 93801

Phe nào cũng là phe ta...

Lại một trường hợp huynh đệ tương tàn, anh em một nhà đánh nhau, bắn nhau, giết nhau tàn nhẫn và thể thảm vừa xảy ra giữa chúng ta: Thương Phế Binh võ trang xung đột với Cảnh sát và quân đội chính qui. Trận xung đột qui mô đầu tiên xảy ra ở Chung Cư Minh Mạng, nơi

có một trụ sở của UBND Q. TP. Trận bao vây và bắn nhau bằng đủ mọi thứ súng đạn đã diễn ra ác liệt không kém cũng như không khác gì những trận quân ta bao vây, tiêu diệt đặc công VC trong mấy ngày Tết Mậu Thân. Kết quả trận đánh ở Chung Cư Minh Mạng là súng nổ rền trong thành phố. Dân thủ đô hoảng hốt, kinh sợ tưởng rằng đặc công Cộng sản lại ra mặt gây chiến. Và máu đỏ và cả hai bên cùng có người chết. Thê thảm nhất là cả 2 bên cùng là anh em ta. Thương Phế Binh với binh sĩ và Cảnh sát không những chỉ là anh em một nhà mà thôi, họ còn là anh em ruột

cùng cha, cùng mẹ.

Và bây giờ, khi nói đến nguyên do vì sao xảy ra trận xung đột ở Chung Cư Minh Mạng, bất cứ anh thường dân nào, kể cả những đứa trẻ lên mười, cũng có thể nói rành rẽ. Vì TPB đi quá trốn đến cái độ trở thành phiến loạn. Bây giờ, phỏng vấn 100 người ngoài đường phố, ta có thể được 99 người nói lên những lời oán trách TPB. Đúng như lời Chuẩn Tướng Trần Văn Hai nói trong bài kêu gọi Cảnh sát hy sinh đúng mức giữ pháp luật và tuyên chiến với PB phiến loạn: cảm tình của nhân dân dành cho PB lúc ban đầu nay đã mất hết...

Nhưng, nếu chỉ đổ lỗi hết cho PB phiến loạn thì vấn đề trở thành quá giản dị. Đồng ý là anh em TPB đã đi quá trốn và chính quyền cần thực hiện những biện pháp mạnh để giữ uy quyền và pháp luật, và giữ an ninh cho dân. Nhưng nhìn sâu hơn vào vấn đề PB phiến loạn, ta thấy nguyên nhân một phần — chúng ta có thể khẳng định là « một phần lớn » ở lỗi những người có nhiệm vụ phục vụ anh em TPB. Vì TPB bị bỏ rơi, bạc đãi, bị nhục mạ vì anh em TPB thấy đời sống tăm tối hết hy vọng có thể sống, dù là sống cực khổ, trong một

xã hội đầy rẫy những bất công vô lý. Nên anh em TPB đã nổi loạn. Ta phải gọi hành động đòi quyền sống của TPB là một việc nổi loạn ngay từ khi căn nhà cầm dùi thủ nhất được dựng lên trên một lề đường nào đó. Những cuộc nổi loạn nào rồi cũng đi đến quá trốn để rồi bị chính quyền tiêu diệt hoặc nếu mạnh, lật đổ chính quyền, làm đảo chính v.v... Phế Binh phiến loạn rồi sẽ bị tiêu diệt đau thương, nhưng rồi dù phe nào thắng hay bại, phe đó cũng là phe ta. Và rút cục, chỉ có bọn Cộng Sản là thắng lợi.

CON ONG

Tuần báo ra ngày thứ năm — 12 trang 15 tí

Cần phải đưa cái chết của Hà Thúc Nhơn ra ngoài ánh sáng

Đồng bào cả nước đã vô cùng phẫn nộ trước cái chết bi thảm và đầy rẫy những sự mờ ám: cái chết của đốc tờ sạch nhất nước Hà Thúc Nhơn. Dân chúng Nha Trang nhiều người đã khóc ròng, suốt cả quãng đường dài 6 cây số, từ thị xã đến đèo Rù-Rì nơi an nghỉ cuối cùng của đốc tờ Nhơn.

Người ta được biết, cái biển cổ Quân Y Viện kéo dài cả gần tuần lễ, và ngược giòng thời gian trở về trước đây, thì những sự tham nhũng tại Trung Tâm II Tuyên mộ nhập ngũ, tiếng dữ đồn đại tới cả năm nay, mà không hiểu sao nhà nước bé, nhà nước to cứ im lìm, cứ phớt tình nhân sự, coi như điếc.

Cái ông tướng Sơ Ranh Vũ Ngọc Hoàn trường bay về ra Nha Trang để cứu đốc tờ Nhơn ra khỏi vòng máu lửa, thế mà rồi cũng phải tay để tuyên bố những lời ngắt ngư, thổi inh lên.

Trong lúc nạn tham nhũng đang diễn ra trầm trọng ở nhiều nơi trong toàn quốc, nào là «linh ma», nào là «linh kiêng», rồi thì cụt chân què giò không được giải ngũ, trong lúc mất sáng như sao thì được phê là cận thị hạng nặng để khỏi phải tác chiến, một người trong sạch bị giết như một con thú, tất nhiên không thể sao tránh được sự lên án nặng nề của dư luận.

Cả ông nhà nước lớn lẫn nhà nước bé phải có trách nhiệm về nội vụ. Người ta có thể chụp cái mũ «nổi loạn» hay «phiến loạn» lên đầu đốc tờ Nhơn, nhưng dù cho có nổi loạn đi chăng nữa thì cũng phải đưa ra pháp luật xử tội đảng hoàng, can chi mà phải thủ tiêu một cách vội vã như vậy?

Bởi nghĩ thế nên người ta mới cho rằng đó là một cái chết vô cùng bí ẩn, một sự thủ tiêu người trong sạch để hồng bưng bít các tội tham nhũng.

CON ONG luôn luôn đứng về phía người sạch.

CON ONG xin ướn vài ba dấu hỏi to tướng mí nhà nước để muốn biết rằng ai sẽ chịu trách nhiệm về cái chết của Hà Thúc Nhơn?

Nếu không ai chịu khai khẩu, CON ONG sẽ có cách làm cho họ phải khai khẩu. Xin đừng có ếm nhem vụ này, như những cái chết của phường giá áo túi cơm khác.

CON ONG TRANG 2

đàn anh đòi lập với nhà nước dân em đòi lập với nhà bếp

Con Ong vừa nhận được một bức thư và một tập hồ sơ dày cộm của 6 gia đình cư ngụ tại đường Trịnh Minh Thế Khánh Hội gửi đến.

Nội dung tả oán về việc bắt «an cư» ngày đêm ở trong nhà mà cứ sợ cái nhà nó «xốp» xuống, nhất là những hôm mưa gió thì còn ngán hơn ông Thiên Lôi cầm búa tằm sét trực giáng xuống đầu.

— Nguyên nhân là ở chung cư một cái cao ốc xây sai đồ án (4 tầng mà xây 8 tầng) nó đã ngã xiên.

Vậy Con Ong xin đăng bức thư tả oán sau đây và mong ông chánh quyền nghĩ đến cho bà còn họ được nhờ.

Saigon, ngày 2 tháng 9 năm 1970

Kính gửi ông Chủ Nhiệm

Báo Con Ong

Thưa ông,

Chúng tôi trân trọng kính gửi thư này đến xin Ông lên tiếng đề kêu gọi giúp đỡ gia đình chúng tôi cư ngụ tại vùng gần nhà số 66-68 đường Trịnh Minh Thế Saigon, căn nhà lầu số 66 và 68 của cha con ông Đặng phước Cự đã cất nhà sái phép, làm hư hại tất cả nhà chúng tôi, chúng tôi đang sống trong cảnh phập phồng như Việt Cộng gài mìn không biết bị giết ngày nào do nhà ông Đặng phước Cự gây nên, dù bao nhiêu án lệnh ông Cự vẫn không thi hành, không biết ông được tay tở nào che chở mà quá mạnh, chúng tôi dẫu thấp cổ bé miệng chỉ còn nhờ ở Ông Chủ Nhiệm lên tiếng lần nữa hầu Chính Phủ có biện pháp bảo vệ an ninh cho chúng tôi.

Gia đình chúng tôi thành tâm ghi ơn Ông Chủ Nhiệm.

Ký tên đại diện

DƯƠNG THỊ PHƯỚC

72 Trịnh minh Thế Saigon

1 dây phố chết?

Chiều 14 tháng 9 năm 1970

Độc giả CON ONG nhờ vả cho được

Nhứt Báo LỤC VIỆT

Tiếng nói của người đổi lập yêu nước

Nhứt định không đổi lập «dom khom» kiểu gia nô.

Đưa nào đổi lập «cuội» vợ nó sẽ bị Thương phế binh tìm đến cầm dùi

Chủ nhiệm chủ bút

VĂN KHA

Ký giả bị treo bút và treo «niêu» 8 tháng liền

MỘT LẦN VỀ QUÊ HƯƠNG THỨ HAI

Trần tướng quân bước lên phi điều, chiều trên phi cảng Tân Sơn Nhất, chiều nặng một màu chì. Mấy người bạn đồng viên đã hơn một lần tin ở cái thể đứng lũng lảng của Trần tướng quân ra đưa tiễn, họ giờ tay vẫy chào tướng quân như vẫy chào một Kinh Kha trên bờ Dịch Thủy, chỉ tiếc không có ai chít khăn tang. Trần tướng quân nhìn một lần chót quê hương VN, quê hương như một nỗi chết, một niềm hy vọng lụi tàn. Tướng quân thở dài:

— Ta đã làm được gì cho quê hương, bao nhiêu năm làm Tướng, ba năm làm Nghị Sĩ, ta chưa làm được một cái gì cả ngoài một cuộc đảo chánh, mà sau cuộc đảo chánh đó ta đã xuống chó, đã lên voi, đã ném đủ những vinh nhục của một người chính khách.

Trần tướng quân quay vào lòng phi điều sau khi vẫy chào bạn bè, vẫy chào quê hương. Ngồi trên ghế lòng tướng quân rười rượi buồn, chuyến đi này là chuyến đi chót trong cuộc đời Nghị Sĩ của tướng quân, chuyến đi này cũng có thể là chuyến đi không bao giờ trở lại của Tướng quân. Tướng quân chỉ trở lại khi nào biết chắc mình trở lại trong cái thế cờ tung bay đón rước, đón rước Tướng quân lên ngôi Thừa Tướng.

Một người nữ chiêu đãi của hàng không Pháp thật đẹp tới thất giây lưng cho Tướng quân, nhìn người nữ tiếp viên phi hành, với đôi mắt xanh như đại dương, với đôi môi chín mọng đỏ hồng như trái nho vùng Cauderan Bordeaux, nơi Tướng quân đã sinh ra và đã lớn lên. Tướng quân chợt nhớ Cauderan tha thiết. Cauderan, mon village natal. Tướng quân thảng thốt kêu lên như thế, rồi mơ màng tiếp: 'J'aime bien Cauderan! Người nữ tiếp viên mỉm cười, nụ cười như thím hỏi:

— Trung Tướng Trần, ông là người Pháp?

Thiết điều đã bay vào trong không gian mù mịt, tướng quân so ro như lạnh, tướng quân đang nghĩ tới công việc sắp phải làm khi tới Ba Lê. Tướng quân chỉ ghé Ba Lê trên đường đi Hiệp Chúng quốc theo lời mời hay theo «chỉ thị» của Tổng Thống Hoa Kỳ. Tướng quân biết khi được «Đức Thánh Thượng» Hoa Kỳ triệu vời là cuộc đời Tướng Quân đang trên đường đi tới vinh quang.

Thiết điều đậu trên phi cảng Orly một cái xe hơi lộng lẫy đã chờ sẵn để đưa Tướng Quân về một nơi nào đó, người ngồi bên cạnh Tướng Quân là người đã mất cái xe DS21 trong rừng Bu-lô-nhơ vì người đẹp Thanh Nga, cô đào lộng hột hương sắc một thì ở Giao Chỉ. Tướng quân nói cùng người đồng hành bằng tiếng Pháp về những lời dặn dò của Đại Vương Giao Chỉ nhờ Tướng quân chuyển lại. Một ngày một đêm ở Ba Lê vui vẻ. Tướng quân chìm trong hương sắc Ba Lê, để sáng sớm hôm sau nửa khi thức dậy, Tướng quân suýt chửi thề khi thấy trên các báo Paris ra ngày hôm đó loan tin: Xuân Thủy trường phái đoàn Bắc Việt sẵn sàng gặp Tướng quân để thảo luận về vấn đề Hòa Bình VN. Xuân Thủy chỉ nói chuyện với Tướng quân người từng chống chế độ Sài Gòn chứ không nói chuyện với đại diện chính phủ Sài Gòn.

Tướng quân lắc đầu, cáo già Xuân Thủy chơi trò ma giáo hại tướng quân thật, một đòn tung ra đủ để chặt cầu khiến Tướng quân hết đường về, mà Tướng quân ở đây, thiếu nhà quân sự quạt mo Thái lăng Nghiêm, Tướng quân biết trả lời làm sao bị giờ.

Tức giận, Tướng quân đứng dậy, nhưng là người trầm tĩnh, Tướng quân gọi giây nói cho CIA hỏi ý kiến. Tiếng bên kia đầu giây nói là sẽ cấp lệ về Hoa Thịnh Đốn hai giờ sau sẽ cho biết. Tướng quân bỏ máy xuống, rót đầy một ly rượu rồi ngồi chờ. Từ chiếc máy hát cỡ lỗ, giọng ca của Tino Rossy vọng ra, bằng 'J'ai deux amours.

Ngày trở về của con bài sáng giá

DB. Phạm Thế Trúc sẽ về nước vì ăn xin ở Balê nhục quá rồi

TIN BẮN

THIÊN KHÔI PHỤ TRÁCH

BỊ SAO QUẢ TẠ CHIẾU

Viện Trưởng Đại Học Hòa Hảo

Lê Phước Sang có thể không được làm Nghị Sĩ T.V.

SAIGON. Người ôm gà trợ cho Thiếu Tướng Râu Kẽm một thời, cựu Dân Biểu Quốc Hội Lập Hiến Lê Phước Sang đang bị sao quả tạ chiếu. Họ Lê ra tranh cử trong liên danh Mặt Trời được đặc cử về hạng nhì, họ Lê hiện đang hi vọng

chờ ngày 10-10 để bước vào Thượng nghị Viện. Nhưng chưa kịp mừng thì họ Lê đã buồn rã ruột, lo vãi đé vì bị nhiều liên danh thất cử vào đơn khiêu nại, họ khiêu nại Lê không cư ngụ liên tục ba năm liền tại trong nước trước ngày ra tranh cử, như vậy là phạm luật bầu cử.

phước Sang đang lo chạy thuốc giữ lăm, nhưng không biết có ăn được cái giải gì không đây.

Hàng triệu người đi xe gắn máy Nhật

RỐI THÂM SỨC KHỎE ÔNG TỔNG KINH TẾ

SAIGON.— Sài Gòn có cả hàng triệu người đi xe gắn máy Nhật Bản, trên toàn quốc cũng có chục triệu người đi xe gắn máy Nhật Bản. Đi xe Nhật phải dùng đồ phụ tùng của Nhật sản xuất đó là lẽ thường, nhưng không hiểu tại sao bộ Kinh Tế Đại Ngu đã hạn chế hay cấm hẳn không cho các loại phụ tùng này nhập cảng, do đó đồ phụ tùng còn sót ở đây đã thi nhau lên giá một gấp hai rồi gấp ba, tỷ dụ một cái bu di trước 80 đồng nay lên 150 đồng, một sợi giây xên lên tới 1.500 đồng thay vì 500 đồng, vô ruột xe biến mất, rồi còn bao nhiêu đồ linh tinh trong cái xe như vít lữa, trái nối v.v...

Xe hư không có đồ phụ tùng thay, xe bèn nằm xó, mà người dân Sài xe gắn máy chắc chắn phải là dân ba cọc ba đồng, quê nhân, công tư chức, chứ dân nhà giàu họ đi xe hơi.

Đồ phụ tùng đã mắc, mà giá xe nguyên chiếc bây giờ càng mắc hơn, 190.000 đồng một xe Honda đàn ông thay vì 85000 đồng, một xe đàn bà 175.000 đồng thay vì 70.000 đồng theo giá chính thức. Quan Tổng Kinh Tế ơi, quan nghĩ sao về việc này, chẳng lẽ quan cứ mũ ni che tai làm bộ giả điếc hoài sao. Mong ngài làm đùm cho 2 điều: 1— Cho nhập cảng thêm phụ tùng xe gắn máy. 2— Ngài làm ơn hỏi thăm sức khỏe bọn bán chợ đen xe gắn máy đùm.

Bọn chủ hòa phản chiến Mỹ ăn lựu đạn ngứa

ông Phó Râu Kẽm đi xứ Cờ Hoa dự CUỘC XƯỚNG ĐƯỜNG VỚI 500.000 ĐIỀU HẬU MỸ

SAIGON.— Thế là Phó Vương Giao Chỉ sắp lên đường đi xứ Mỹ, ông đi theo lời mời của những người Mỹ ghê tởm Cộng Sản, những người Mỹ chủ trương là với CS chỉ có thối, thối chết bỏ chứ cóc có nói năng, điều đình con mẹ gì. Chống Cộng Sản, cái chuyện này thì quá hợp gu với ông Phó râu kẹm. Từ mấy năm nay ngồi ở cái chức vị ngồi chơi soi nước, ông Phó đã quá cay cú rồi, và ông càng cay cú khi thấy bọn chính khách chủ hòa, phản động ở cái đất nước này đang về hòa với bọn bò câu Mỹ để đòi hòa bình tức khắc, ngưng bắn da beo, chó và v.v. Do đó khi được giấy mời của những anh em Điều Hậu Cờ Hoa, ông Phó thấy đã đến lúc mình cần phải xả ga, ông phải chửi bọn Mỹ chủ hòa phản chiến ngay trên xứ Mỹ ông mới khoái, mới hả.

Theo chương trình, ông

● CẢNH SÁT DÃ CHIẾN SẼ DÀN CHÀO ÔNG TRÚC

SAIGON.— Dân Biểu Phạm thế Trúc, một chính khách còn hôi mùi sữa, một anh nhô ăn phải đũa CS đã từng bị nhà nước Sài Gòn lên án vì tội tuyên truyền cho CS. Anh Dân biểu Trúc năm ngoái đi chơi xứ Anh Đào, được bọn CS Nhật lùn đề cao là người anh hùng chống Mỹ cứu nước ở VN; và tổ chức cho anh dân biểu vài cuộc họp báo đề anh tổ chức độ Sài Gòn chơi. Anh Trúc hằng tiết vịt quên mình là một kẻ ăn cơm Quốc Gia, đứng lên tố loạn chế độ và nhà nước Sài Gòn. Tin điện

đánh đi khắp thế giới, anh Trúc bị ngay những người bạn đồng viên lên tiếng chửi bới và tố anh vi phạm điều 4 Hiến Pháp. Nhà nước cũng lên án anh. Bị lên án rồi thấy cái gương Trần ngọc Châu trước mắt, anh Dân Biểu Trúc sợ không dám về nước nên anh chạy một lèo qua Ba Lê năm. Năm va ly lâu quá, tiền lại cạn túi, anh Trúc đã đóng vai cái bang đi xin ăn mọi nơi nhưng người ta chỉ cho một đôi lần chứ ai dư của mà cho mãi, nên anh Trúc đói quá bèn xin về nước. Trước khi về anh gửi cho ông liệt lão một lá thư báo trước, chẳng là anh sợ về không kèn không trống các người anh em Cảnh Sát Dã Chiến sẽ dàn chào và đem xe bít bùng đón anh về ấp.

Nhưng nghĩa lý quái gì cái thư báo trước của anh, anh cứ về tới phi trường Tân Sơn Nhất xem là anh có được dàn chào không. Cứ kể đến giờ phút này anh Trúc mới về nước quả cũng là cả một sự kiên nhẫn chịu đựng, hơn nữa anh về rất đúng lúc, đó là lúc có nhiều tin hòa bình nhất, anh tưởng tình thế chín mùi rồi hay sao, liền hiệp tới nơi rồi hay sao, còn khuya anh dân biểu còn hôi mùi sữa Phạm thế Trúc.

ĐUỔI GÀ CHO VỢ

Sài Gòn. Một số Nghị Sĩ ba năm ra tranh cử lại bị thất cử, đã đem xe Cam Nhung tới văn phòng mình ngồi làm việc để chờ hết đồ đạc về, nhưng chỉ xin quý cựu nghị sĩ đừng nhập nhằng của công với của tư nhé. Các ông cựu NS sờ đi chờ đồ đi sớm để tránh khỏi cái cảnh quê của mình, chẳng lẽ đợi tới ngày 10-10 ngày bàn giao chonhững Nghị Sĩ mới, mới tay xách nách mang đem đồ về nhà thì kỳ cục quá và cũng đau xót quá.

Ba niên trước, thiếu đếch gì anh ở ngoài ăn bóng vợ, may vợ được cái Nghị Sĩ mát mặt ba năm, nay thất cử trở về chỉ còn cách đuổi gà cho vợ, đuổi không khéo mà để gà ăn hết thóc còn bị vợ rêu ba đời bốn họ lên mà chửi nữa là khác.

Nhiều anh hiện nay còn cay cú, vì miếng đỉnh chung thơm hơn chả chó, nên sang năm sẽ có nhiều anh muối mặt ra tranh cử Hạ Viện để kiếm chút cơm thừa canh cặn của miếng đỉnh chung. Anh nào có trí lớn như vậy Con Ông cũng cầu cho anh đặc cử đấy.

Khi đàn em vì quyền lợi phản đối ông anh Đại sứ ông bíp Bùi Diễm khuyến cáo ÔNG PHÓ RÂU KẼM ĐỪNG SANG MỸ LÚC NÀY

SAIGON.— Đại sứ Bùi Diễm, ai cũng biết là một đàn em ruột của ông Phó Râu Kẽm, nhờ ông Phó nâng đỡ, chân đất, ông Bùi Diễm đã từ một chủ báo tiếng Anh mà lên đàn cho tới mức Đại Sứ VN tại Hiệp Chúng Quốc Hoa Kỳ. Ai cũng tưởng ông Bùi Diễm lúc nào cũng ghi tâm khắc cốt cái ơn đó. Nhưng mới đây ông Bùi Diễm đã lên tiếng khuyến cáo ông Phó Râu Kẽm đừng nên sang Mỹ lúc này, nhất là sang để tham

dự một cuộc xướng đường của bọn Điều Hậu chủ chiến Mỹ. Ông Bùi Diễm cho rằng tình hình hòa đàm Balê đang tiến triển để vượt nốt 100 mét nữa mới tới Hòa Bình, vậy ông Phó sang Mỹ lúc này có thể làm đổ vỡ lung tung.

Ông Bùi Diễm dùng chữ khuyến cáo ông Phó quả là đàn em chơi trội qua mặt đàn anh rồi đó. Và mọi người đều thấy cái khuyến cáo của ông Diễm nặng mùi «chỉ thị» Nixon.

Phó sẽ đọc một bài diễn văn này lữa trước 500.000 người Mỹ biểu tình, ông sẽ tổ bọn chính khách chết rết Hoa Kỳ, ông sẽ vạch mặt bọn Mc Carthy, Mc Govern, là bọn ngu xuẩn, bọn phản bội xương máu chiến sĩ Cờ Hoa từng đấu tranh gian khổ ở VN.

Nhà nước và bọn chủ hòa Mỹ nghe ông Phó sắp qua Mỹ thì ngứa ngáy lăm, chúng đang vận động để làm sao ông Phó đừng sang Mỹ lúc này, vì thời gian này là thời gian tiền bầu cử Quốc Hội Mỹ, nhiều anh Mỹ muốn kiếm phiếu cũng dờ cái trò như các anh ra tranh cử tại VN là đem cái lá đa hòa bình ra mà xin phiếu. Mà muốn hòa bình thì phải ngưng bắn, rồi muốn ngưng bắn thì phải rút quân, quân Mỹ hiện đang rút được một phần lớn thì bị khựng lại, vì Quốc Hội Mỹ vừa thua Hành Pháp Mỹ một keo quá nặng về vụ rút quân này. Vừa bị

thua xong, mà nay với con người hào hoa mà đào hoa cũng có là Phó Râu Kẽm Giao Chỉ thì... con gái Mỹ sẽ nghe theo lời đường mật của ông Phó hết, sẽ sui « đại » những người tình những người chồng, những người anh, người em hãy đứng lên tình nguyện sang VN hết, sang VN đánh CS bao giờ không còn một tên mới thôi.

Nhưng sức mấy bọn chủ hòa ngăn được bước chân của Phó Râu Kẽm bước lên đất Cờ Hoa, mà không ngăn được chân ông Phó Râu Kẽm, thì kể như kỳ tranh cử vào Quốc Hội Mỹ này bọn bò câu sẽ bị đem đút lò hết.

CON ONG ĐIỂM MẶT BA MƯƠI TÂN THƯỢNG SĨ

□ 7 giáo chức, 2 bác sĩ, 4 luật sư, 2 thẩm phán, 1 dược sĩ, 2 công chức, 1 cựu quân nhân, 2 thương gia, 1 nhân sĩ, 1 cựu thủ tướng, 2 kỹ sư, và 5 ông nghị không có nghề riêng.

Giống hệt như năm 1967 kết quả chính thức cuộc bầu cử Thượng Viện năm nay cũng được tuyên bố vào ngày 14 tháng 8 âm lịch tức là ngày tết nhi đồng một già một trẻ bằng nhau, người lớn đặc cử cũng vui như con nít được bánh Trung Thu. Mặc dầu chưa đến ngày công bố kết quả chính thức, và dù có kết quả chính thức rồi cũng còn phải đợi đến khóa họp tháng mười, họp thức hóa rồi mới chính thức được khoác cái áo nghị sĩ bất khả xâm phạm. Nhưng chắc kết quả cũng chẳng có gì thay đổi, nên hôm nay, Con Ong xin làm một phát điểm mặt 30 tân Thượng Nghị sĩ, gọi tắt là Thượng sĩ, theo thứ tự đặc cử của các liên danh.

10 BÔNG SEN AN QUANG

1.— Ông Vũ Văn Mẫu, 56 tuổi, Giáo sư Thạc sĩ, Bộ Trưởng Ngoại Giao thời Ngô, Đại sứ thời cách mạng, gà có học của các thầy An Quang, theo phương châm «gần bùn mà chẳng hôi tanh mùi bùn», hưởng ơn vua lộc nước thời Ngô, rồi cạo đầu chống Ngô khi Ngô lâm nguy. Ứng cử bằng hậu thuẫn của Phật Giáo, nhưng đặc cử thì tuyên bố rằng nhờ uy tín cá nhân. Nếu ngoan ngoãn, ông Mẫu có thể được An Quang đưa ra trong cuộc bầu cử Tổng Thống và Phó Tổng Thống sang năm, chung liên danh với ông Dương Văn Minh.

2.— Nguyễn Duy Tài, 51 tuổi nguyên là Nghị viên Đò Thành vừa mãn nhiệm, Bác Sĩ Giám Đốc và là chủ nhân bệnh viện Duy Tân, chuyên chữa cho các Thầy An Quang và thỉnh thoảng đỡ đần. Nhưng dư luận lại cho rằng ông chuyên nghề phá thai. Nếu đúng như vậy, thì với chức nghị sĩ bất khả xâm phạm, nghề nghiệp của ông sẽ rất phát đạt. Khi ứng cử, ông nói bệnh viện Từ Dũ có cử người sang «năm vùng» bên bệnh viện của ông để xem có phá thai không, mà không có. Nhưng ông Giám Đốc Bệnh Viện Từ Dũ là BS Niệm cũng ứng cử chung liên danh với ông. Chẳng lẽ hại nhau?

3.— Trần Quang Thuận, 36 tuổi, vốn là một tu sĩ Phật giáo, đi ngoại quốc về rồi xuất lấy vợ. (Như vậy còn hơn là mặc áo nhà tu mà tòm tem, xấu lắm), 1963 có cái xe Austin chở xăng cho Bồ Tát Quảng Đức tự thiêu, thời Cách mạng được làm Bộ Trưởng, rồi Tổng Trưởng Xã hội. Mới đặc cử Nghị viên Hội Đồng Thị Xã Huế, chưa nhậm chức thì ứng cử TV. Đây là một tay sẽ ăn nói ồn ào tại

Thượng Viện.

4.— Trần duy Đôn 61 tuổi nguyên Thiếu tá, người Hòa Hảo, không có gì đáng kể.

5.— K Sor Rot, 33 tuổi, trẻ nhất trong 30 tân nghị sĩ. Người Thượng, trong phong trào Fulro, được mời ứng cử trong liên danh Nông Công Bình của tướng Đôn 1967 để hốt phiếu của đồng bào Thượng. Trong ba năm qua làm nghị sĩ, ông này ít nói, không có gì suất sắc, nhưng tỏ ra có tư cách hơn nhiều «Nghị sĩ Kinh».

6.— Phạm đình Ái, 64 tuổi, là một giáo sư già. Được biết nhiều trong giới sinh viên học sinh.

7.— Tôn Thất Niệm, 42 tuổi, Bác sĩ Giám đốc Bệnh viện Đò Đè Từ Dũ. Ông Niệm là em ông Tôn Thất Tuệ, Chánh sở Nội Dịch của Tổng Thống Diệm một thời. Lúc bấy giờ, ông Tuệ thết ra lửa, vườn nhà ông có nuôi mấy con nai, y như vườn Dinh Độc Lập, nhưng về sau thất sủng. Thời đệ nhất Cộng Hòa, ông Niệm chỉ mới hoạt động thanh niên, chứ chưa làm chính trị.

8.— Bùi Tường Hoàn, 46 tuổi, nhờ Phật Giáo được làm Viện Trưởng Viện Đại Học Huế thay Linh mục Cao Văn Luận, sau đó được làm Tổng Trưởng Giáo Dục, lấy đất của viện Đại Học Saigon ở đường Công Lý cho Phật Giáo xây trung tâm Quảng Đức. Là người có công với Phật Giáo, và cũng có thể là một người ồn ào tại TV.

9.— Tôn Thất Đình, 44 tuổi, Tổng Trưởng Gia Định thời Phật Giáo bị nhà Ngô đàn áp, rồi lại làm Tổng Trưởng khi Phật Giáo lật đổ nhà Ngô.

Năm 1967, cũng như ông K.Sor Rot, ông Đình ứng cử trong liên danh Nông Công Bình do Tướng Đôn làm thụ ủy, được chánh quyền ủng hộ, nhiều phiếu nhất. Năm nay ông ứng cử trong liên danh chống chánh phủ, cũng về đầu.

10.— Tôn Ái Liêng, 49 tuổi người gốc thiểu số. Tuy nghề nghiệp đề là Thương gia, nhưng hình như là một nhân viên của Tổng Liên Đoàn Lao Công, mỗi tháng được trợ cấp mấy ngàn đồng. Ông này có số làm nghị sĩ, trong kỳ niệm yết danh sách ứng cử viên lần thứ nhất, đóng vai dự khuyết, nhưng có một ứng cử viên bị Hội Đồng Tuyển Cử Trung Ương gạch tên, thế là họ Tôn được đôn lên. Ông này chắc không làm được trò trống gì tại nghị trường. Liên danh này sẽ ở khỏi Đối lập.

10 CÁI MẶT TRỜI

1.—Huỳnh văn Cao, 43 tuổi,

NOC ĐOC

tuy tên là Cao, nhưng lùn và tròn như một hòn bi ve. Ông Cao xuất thân là Tướng, nhưng lại chứng tỏ có tài về đường chính trị, tài ở chỗ thời trước, được cố T.T Diệm rất thương, ông gọi cố T.T. Diệm là Thầy, là Cha, là Minh Chúa. Thời này, ông cũng được Tổng Thống Thiệu rất thương. Năm 1967, liên danh ông về hạng Tư. Năm nay, ông hy vọng về nhất với một triệu rưỡi phiếu, nhưng chỉ về nhì với 1 triệu một phiếu, chỉ có mình ông, và ông Trương tiến Đạt, là người của liên danh 1967 ứng cử lại, những người khác đã bỏ ông mà đi.

2.— Lê Phước Sang, 38 tuổi, một thanh niên lớn rồi mới được đi học, nhưng công danh lên rất mau. Mười năm trước còn là học sinh Trung học, 10 năm sau đã là Viện trưởng Viện Đại Học, với những khẩu hiệu trương lên tại miền Tây toàn dân ghi ơn viện trưởng Lê Phước Sang. Thời nội các Chiến Tranh, ông Sang đặc cử dân biểu nhờ Hòa Hảo, và là con gà nòi của Tướng Kỳ. Bây giờ ông là gà của Tổng Thống Thiệu, và ồm ồm mong tương lai sẽ làm Tổng Thống. Ông Sang mới du học ở Mỹ về được 8 tháng, đáng lẽ không đủ điều kiện ứng cử, nhưng vẫn được ứng cử. Ông này sẽ hoạt động cho Viện Đại Học An Giang nhiều hơn là tại Thượng Viện.

3.— Trương Tiến Đạt 37 tuổi, vốn đi với ông Cao từ 1967, có tật hay tổ ầu. Trước đây đã tổ ông Trần Chánh Thành, khiến ông này kiện ra tòa phải «thông cảm» bằng chết, ông Đạt quan niệm Nghị Sĩ năm nhà, bỏ họp cũng là một cách biểu quyết. Trước đây, thỉnh thoảng ông cũng chủ chánh quyền vài phát, nhưng gần ngày ứng cử, biết phải nhờ vào chánh quyền mới thắng được, nên im lún. Bây giờ có 6 năm trong tay, chắc thỉnh thoảng lại chủi lèm bèm.

4.— Nguyễn Thôn Độ 48 tuổi, công chức, Phó Tỉnh Trưởng Gia Định, em ông Nguyễn văn Vàng, Bộ Trưởng tại Phủ Thủ Tướng, ông này chắc sẽ là một Nghị Sĩ ít nói.

5.— Y-Bling-Buôn-Không-Pang, sẽ là Nghị Sĩ có cái tên dài nhất Thượng viện, chủ tịch đảng người Thượng

trong Mặt Trận do TT Thiệu lãnh đạo.

6.— Nguyễn hữu Lương, 46 tuổi, vốn làm nghề gõ đầu trẻ, công danh phát đạt nhờ Cao Đài.

7.— Trần Văn Quá, 46 tuổi là chủ trại cura năm 1967 đặc cử trong liên danh «Sao Sáng» của ông Hiến Béo. Năm nay, ông sang cái chỗ của ông cho Công tử Hoàng Kim Lân lấy nửa triệu, để đóng cho Mặt Trời. Là nghị sĩ có tác phong nông dân, nên đã có lần làm Chủ tịch Ủy Ban Canh Nông.

8.— Sơn thái Nguyên, 60 tuổi người Việt gốc Khờ-me, thuộc Phật Giáo Theravada.

9.— Trần Ngọc Oanh, 44 tuổi, kỹ sư Công Chánh, làm Tổng Trưởng Công Chánh thời gọi là Chánh quyền cách mạng 1967 đặc cử trong liên danh Bạch Trương. Ba năm qua, không phải là một nghị sĩ sáng giá, có bà vợ là nhân vật thân cận bà Tổng Thống trong Hội Phụ Nữ Phụng Sự Xã Hội.

10.— Phạm Nam Trường, 41 tuổi, năm 1967 đặc cử trong liên danh Nông Công Bình Ba năm qua chẳng làm được điều gì đáng kể, có người cho ông hơi tốc nhưng ông Trường không thấy me.

Liên Danh này sẽ nhập khối Xã Hội Dân Chủ, thân hành pháp của ông Đặng văn Sung. Tuy khi ứng cử, liên danh cam kết sẽ cấu kết nhau, nhưng chắc là vào đến TV, liên danh sẽ tan, và chửi nhau, vì chỉ cốt đi với nhau để có phiếu.

10 BÔNG HUỆ GIÀ

1.— Nguyễn Văn Huyền 57 tuổi, là một nghị sĩ tư cách nhất Thượng Viện, làm chủ tịch liên tù tì trong 3 năm qua, chắc sẽ tiếp tục làm chủ tịch trong nhiều năm tới.

2.— Trần Hữu Phương, 54 tuổi, kỹ sư kiến lộ, từng làm Tổng Trưởng Tài Chánh và Thống Đốc Ngân Hàng Quốc Gia. Là một chuyên viên giỏi tính hơi gần, không có tài ăn nói.

3.— Lâm Hợp tự Lâm Văn Hiệp, 59 tuổi, xuất nhập cảng, tánh rất tốt nhưng không có khả năng tranh luận tại nghị trường.

Cả 3 người trên đều đặc cử trong liên danh Bông Huệ 1967, bây giờ lại tái đặc cử. Thành ra Bông Huệ chưa có ai bị bật ra ngoài.

4.— Phạm Văn Ba 45 tuổi, năm 1967 đặc cử trong liên

danh của ông Cao. Bị ông nghị Hiến tố cáo là hay bỏ họp, không đáng ra tái ứng cử. Hy vọng 6 năm tới ông sẽ làm luật sư ít hơn là làm nghị sĩ.

5.—La Thành Nghệ, 50 tuổi, Dược sĩ, tỷ phú, là cái đình cho dư luận đá kích. Từng làm Tổng trưởng Công Kỹ Nghệ thời Nội các Chiến Tranh. Chưa hiểu là làm nghị rồi có còn là cái đình bị chửi hay không.

6.— Nguyễn Đức Quý, 40 tuổi, Chánh Án Tòa Án Gò Công. Vốn là người có tài xoay xở kể từ khi còn đi học. Nếu không ăn bản, thì xoay xở đồng nghĩa với tháo vát, là một đức tính tốt. Nhưng nếu xoay xở bản là một điều xấu. Khó là phải biết rõ ranh giới giữa cái bản với cái sạch. Dầu sao, làm nghị sĩ, quốc gia đã trợ cấp mỗi tháng gần trăm ngàn đủ xài rồi, chẳng nên xoay xở nữa.

7.— Nguyễn Văn Kính, 67 tuổi, già nhất trong đám 30 người đặc cử ngày 30-8-70. Ông này vốn là một giáo sư, đã về hưu, dạy thêm tại tư gia. Cụ Nghị này chắc sẽ là một trong những người ít nói nhất tại Thượng Viện. Làm nghị rồi nên thôi dạy tại tư gia, và chịu khó đi họp.

8.— Trần Văn Hương, cũng 67 tuổi, nhưng kém ông già Kính mấy tháng. Hai lần làm Đò Trưởng, hai lần làm Thủ Tướng. Vốn được gọi là ông già gân. Là người có tính đặc biệt, lèm khiết, có lẽ phù hợp với lập pháp hơn bên hành pháp. Dư luận đồn ông có thể làm chủ tịch Thượng Viện, nhưng không hợp với địa vị này bằng ông Huyền.

9.— Lê Châu Lộc, 37 tuổi, Công Chức (Đốc Sự), theo về hành chánh, hoạt động. Từ hành chánh, sang chánh trị, có thành công không, là chuyện hậu xét.

10.— Đoàn Văn Lượng, 44 tuổi, mà vẫn còn độc thân, luật sư hiền lành nhưng còn xa lạ với hoạt động chính trị.

Hai ông Lộc và Lượng đều có số làm nghị sĩ. Vốn là ứng cử viên dự khuyết được đôn lên thế chỗ hai người bị loại.

Nhìn chung, trong 30 tân nghị sĩ cũng như 30 người còn lại ở Thượng viện, số sáng giá chẳng có là bao. Nếu chọn thật kỹ, trong 60 người cả cũ mới, có thể được 10 người khá.

KẸ NÀO MUỐN ĐỔI THỜI MÍ TA, PHẢI CHỨNG TỎ SỰ TRONG SẠCH TRƯỚC ĐÁ

Từ trước đến nay, C.O rất ít khi bốc thơm ai. Bởi lẽ bốc thơm cũng chẳng khác với cái sự nâng bi bao nhiêu. Bốc thơm mí lì nâng bi đã có một ý nghĩa gần như họ hàng hăng hóc mí nhau. Và lại, ở cái xã hội mà sự lem luốc đã lan tràn lán át toàn vẹn những sự trong sạch, thì phỏng còn cái gì để bốc thơm với lại nâng bi.

Ấy thế mà lần này, Con Ong phải vung bút để bốc thơm một nhân vật.

Phải dùng chữ nhân vật để cho nó có vẻ trang trọng!

Vì cái người mà Con Ong bốc thơm đã chết mất rồi. Bốc như thế, thiên hạ sẽ không thể liệt mình vào loại đi nâng bi. Vâng, đốc tờ Hà Thúc Nhơn đã sống một cách rất hiền ngang, anh dũng, và khi chết cũng hiền ngang, anh dũng có thừa.

Một mình đốc tờ Nhơn đã dám đương đầu với cả một tập đoàn tham nhũng, không những đã ăn xâu bám rễ trong Trung tâm II Tuyên mộ nhập ngũ mà còn cả hệ thống dọc ngang chằng chịt về đến tận Saigon. Bởi thế bọn tham nhũng mới bênh vực nhau 1 cách dữ dội, và lại còn dám vung cả tiền ra để mua chuộc dư luận.

Hải nội chư vị quân tử cùng các vị bằng hữu vốn là độc giả của báo Con Ong hẳn vườn chưa quên rằng, thời gian đầu tiên, khi xảy ra cái vụ tham nhũng tại Trung tâm II/TMNN và Quân y Viện Nguyễn Huệ, chỉ có nhật báo Thân Phong lên tiếng, và tiếp đó là tiếng nói của Con Ong. Còn một vài tờ lá cải, chuyên môn kiểm ăn bằng kiểu tung tin con ma vú dài, hoặc cường dâm bạo sát, hoặc mượn đầu heo nấu cháo để dọa cả làng thì trước khi chụp mũ cho đốc tờ Nhơn cái tội giết Thiếu tá Hiền, họ đã vút cái mũ tham nhũng vô đầu đốc tờ Nhơn. Chúng nó nằm ở Saigon, biết cái mẹ gì mà cũng viết lếu viết lảo.

Cho tới lúc sắp chết, đốc tờ Nhơn cũng vườn tìm cách chứng tỏ cho cả cái thế giới nhem nhuốc này biết rằng ông là một người trong sạch. Quý của QYV có vào khoảng gần 5 triệu để trong tủ sắt ông đã căn dặn ba chiến sĩ cận vệ, nguyên là thương bệnh binh, đi theo sát bên ông từ ngày xảy ra cuộc náo loạn, rằng:

—Thôi, các cậu ra hàng đi. Và báo cho nhà nước biết cái số tiền ấy còn nguyên trong két. Kèo lát nữa hồn quân hồn quan một kẻ nào đó thường mất thì chúng ta mang tiếng.

Cho tới lúc tính mạng sắp lâm nguy, đốc tờ Nhơn vườn khẳng định một lập trường vững như bàn thạch. Ông không thêm đổi thoại mí bọn tham nhũng. Ông tuyên bố:

— Kẹ nào muốn đổi diện mí tôi, muốn đổi thoại mí tôi, trước hết phải chứng tỏ rằng mình trong

sạch!

Cả nước Mít này, trừ một thiểu số những vị đạo cao đức trọng, phỏng thử đã có ai dám vô ngược, tự nhận mình là trong sạch từ tinh thần đến thể xác để có thể vô cái chốn đầu sói lửa bỏng đó, đổi thoại mí đốc tờ Nhơn?

Cho nên thiên hạ hãi lắm, dù thiên hạ đây có thể là Tá hay là Tướng, hoặc là ai đi chẳng nữa. Ngay đến như tướng đốc tờ Vũ Ngọc Hoàn tưởng bay ra Nha Trang để giải quyết nội vụ, thế mà rút cuộc bay ra rồi lại bay về như không, để rồi mang cái tiếng chả tốt đẹp gì: "rửa tay" theo kiểu Phi-La-Tô!

Đốc tờ Nhơn đã chết như một dũng sĩ. Mặc dù người ta đã huy động cả một lực lượng đại qui mô tiền vô QYV chỉ cốt để thanh toán một mục tiêu duy nhất là đốc tờ Nhơn, nhưng cho đến khi đốc tờ Nhơn chết rồi, người ta vườn còn hoảng hốt, hãi sợ như thường.

Bởi lẽ đốc tờ Nhơn là một nhà thiện xạ hữu hạng. Bách phát bách trúng. Ông đã từng thách thức một ông Trung Tá định đưa ông ra xử: hai bên đấu súng, ông Trung Tá kia 5 viên, còn ông chỉ cần một viên. Ai bắn mau, bắn chính xác thì kẻ ấy sống.

Rất cao bồi, nhưng cũng rất hiền ngang. Đúng là một con người của miền Tách Xa luôn luôn rong ruổi trên lưng ngựa vừa quăng giấy lát xô vừa bắn súng.

NGƯỜI CHẾT VƯỜN CÒN LÀM KẸ SỐNG NHÂN PHẢI SỢ

Độc Tam Quốc Chí diễn nghĩa, độc giả hẳn chả bao giờ quên cái đoán Khổng Minh tuy chết ngòm từ bao giờ, nhưng vườn còn đủ sức dọa nạt một Tư Mã Ý còn sống cùng với mấy chục vạn quân Tào.

Thì cái cuộc ulynh phá QYV Nguyễn Huệ cũng vậy. Người ta đã tập trung hỏa lực để soi tái cái căn phòng trong đó có đốc tờ Nhơn ăn nấp. M79. rồi đại liên các cỡ, rồi súng to, súng nhỏ nổ tùm lùm. Lúc thấy êm ru, không còn tiếng súng đáp lại nữa, họ mới mon men tiến vô, và nhận ra rằng, trên cái ghế bành, vườn còn một người đang ngồi thủ lù, nhưng bất động.

Thế là người ta ngừng lại. Và để cho chắc ăn người ta đã phải sử dụng đến cái vòi rồng xịt nước

xịt vào cái xác bất động ấy, cho té lăn cù ra, rồi mới leo cửa sổ nhào vô cho nó yên chí lớn.

Khi chết, trong tay đốc tờ Nhơn hầy còn cầm một cây súng. Đạn cũng còn rất nhiều, chứng tỏ đốc tờ Nhơn không có định tâm bắn giết ai cả. Với khẩu M16 ấy, và với tài bách bộ xuyên đờng của ông, thì, nếu ông có đã tâm làm cho đồ máu nữa, hẳn rằng đã có nhiều kẻ phải lăn quay ra chết mất ngáp, trước khi mon men tới gần nơi ông cố thủ.

ĐỐC TỜ NHƠN : KHÙNG, TỐC KẸ, BẤT BÌNH THƯỜNG ?

Đó chỉ là những giả thuyết của một số người nêu ra, mà tuyệt nhiên chả có một chứng cứ gì đích xác cả. Nói cũng vu vo như người ta đã biểu ông là dân tham nhũng cỡ bự vậy.

Nếu đốc tờ Nhơn khùng thì thử hỏi bố ai còn dám tới nhờ ông chữa bệnh. Trong khi đó, ông lại là một đốc tờ không những giỏi về khoa tai, mũi, họng, mà còn cửu-khôi cả về khoa mổ xẻ nữa. Ít ra là cũng có cả ngàn thương bệnh binh nhờ bàn tay ông nên mới thoát chết.

Ông lại cũng đã từng phục vụ ba năm liền trên tàu bệnh viện Hope.

Tốc kẹ thì còn lâu Ông mới tốc kẹ. Đó là một con người rất mực tài hoa. Cầm kỳ thì họa đủ mùi ca ngâm, lên ngựa cầm súng cầm gươm, xuống ngựa thì cầm so-ranh, cầm bút.

Chỉ có thể nói rằng, đốc tờ Nhơn là một người khác thường, một người phi thường. Chứ không phải bất bình thường.

Bởi khác thường, nên thà chịu cảnh đói rách, nếu ông muốn làm giàu thì thiệt để ợt. Ông chỉ cần vườn một căn phố ở Nha Trang mở phòng mạch là các thân chủ sẽ kéo tới đông như kiến cỏ. Và ông sẽ tha hồ hút bạc.

Nhưng ông lại thích chữa bệnh không lấy tiền. Đối với dân nghèo ông còn cho cả thuốc đem về nhà, nhờ y tá chích cho đỡ tốn.

Ở cái thời đại đầy rẫy những sự bần thiêu này một người khác thường như ông, trách chi thiên hạ lại chẳng ngứa tai, gai mắt và gán cho những cái bệnh khùng, bệnh điên hay tốc kẹ hoặc bất bình thường.

Trong lúc người ta đóp hít như điên, thì riêng có ông, tiền dâng đến tận miệng, lại cứ chối đây đẩy, thì nhất định rằng bị thiện hạ ghét bỏ là phải lắm!

Trước cái chết anh dũng của đốc tờ Nhơn đám CON ONG xin thành kính nghiêng mình kính phục và nhất quyết noi tấm gương sán lạn ngàn đời của ông để tiếp tục đốt chết cha những đứa bỏ mẹ nào còn tham nhũng, còn thích đóp hít, còn ăn cắp khẩu phần của lính.

CON ONG thề trước vong hồn đốc tờ Nhơn sẽ đốt chết cha chúng nó. Để chúng nó sẽ chết theo ông, giặt quần giặt áo cho ông nơi suối vàng.

— Con cần rơm cần cỏ, còn lạy các ngài trăm lạy, ngàn lạy. Xin các ngài rủ lòng thương con già nua tuổi tác. Nhà con có mỗi một cái sân đó. Mỗi chiều, khi ăn cơm xong, con thường ra ngồi trước sân để hóng gió. Nay các ngài cầm dùi để làm nhà trên sân, thì rồi ra con thờ vào chỗ nào.

Tức thì cái con mẹ nặc nô kia bèn giở ngay lý sự:

— Chồng tôi chết trận. Cụ có biết không? Cụ ở nhà yên thân là nhờ ai? Là nhờ cái xác chết của chồng tôi. Tôi cầm ở ngoài sân chứ có cầm trong nhà cụ đâu mà sợ. Cái sân này là đất của nhà nước. Chúng tôi có quyền cầm lằm chớ!

Tổ sư cha con mẹ nặc nô ấy. Nó tác yêu tác quái lộng hành ghê lắm mà không hiểu sao nhà nước Dalat mí lì Tùng Nghĩa bộ đui hay điếc hết sao mà cứ phe lờ đi vậy? Bộ định bắt cả bọn Con Ong kéo nhau lên trên đốt chết mấy đứa đó sao?

CON MỤ NẶC NÔ Ở TÙNG NGHĨA

Một nữ độc giả ở Tùng Nghĩa đã nhờ Con Ong trước hết là đạo đạt lên nhà cầm quyền TPB và sau hết là kêu cứu mí lì nhà nước về sự lộng hành của một con mẹ nặc nô đang tác oai tác quái ở đây.

Cái con bà già giết giặc này, chồng y thị xưa kia là Trung úy nhưng đã đi về cõi đất từ năm ngoái. Bị giờ nó ý thể có chồng chết trận, nó đi ăn có với một số anh em TPB chiếm đất chiếm cát lung tung.

Cứ chỗ nào hở ra là nó cầm liền. Cứ y như là bà Tướng Quảng Lạc.

Sân nhà người ta nó cũng nhào vô để cầm vài ba chiếc que để rêu rao lên rằng, cầm dùi rồi đó. Ngõ nhà người ta nó cũng mon men tới, đặt vài ba cái dùi, cái cột. Thậm chí, vườn bấp nhà người ta đang trở bông, nó cũng đòi phá hết để dựng nhà.

Trong khi đó thì con mẹ nặc nô này, chả biết đào đâu ra tiền, chắc là các khổ chủ vừa mới hồi

lộ cho nó, đã sắm ngay đợc hai cái biệt thự ở quốc lộ 20.

Hiện nay dân Tùng Nghĩa lo ngày lo đêm. Nhà nào có cái sân toen hoen cũng phải huy động người nhà ra rào cho kín lại, kéo hở ra thì con mẹ đó kéo bọn ma cà rớt tới cầm liền. Có lần một khổ chủ bị bọn họ tới thăm viếng và đang chuẩn bị cột kèo để chiếm cái sân đất. Khổ chủ khóc lóc inh cả lên. Và than rằng:

THIÊN-THANH C.ty

KỸ NGHỆ SÚ

Chế tạo đồ gốm đủ loại

6115, Dương Công Trìng - Thị Nghè — Đ.T 20695

Tổng phát hành

Hãng THỊNH ĐẠT

35B Phan đình Phùng - Saigon — Đ.T. 20447

SƠN - HẢI

84C-86-88, Bùi Chu, SAIGON

Đ.T. : 23.596

Tivi • Radio • Service

Có thợ lành nghề, đến sửa tại tư gia.

Photo Copie điện tử và Ronéo

Làm việc nhanh chóng, giá phải chăng

Thường trực từ 7 giờ đến 22 giờ

cả Chúa Nhật và ngày lễ.

NEUROTONIC

Bổ óc và trí nhớ

CÓ BÁN TẠI CÁC TIỆM THUỐC TÂY

(Tiếp theo)

Thế là sau khi nghe thấy lão Mu Tông phát ngôn như vậy, nó bèn cười khà khà rồi đáp:

— Đòi nào tiêu đệ lại dám ủng hộ bằng mồm. Phải ủng hộ bằng một cử chỉ, bằng hành động, đã rằng rất khiêm tốn. Vàng, tiêu đệ xin đảm nhận cái món quảng cáo cho liên danh ở trên mặt báo. Bao nhiêu phí tổn, tiêu đệ xin đài thọ hết. Và Đảng Ta sẽ không còn lo ngại gì về cái phương diện đó. Nếu đàn anh muốn lấy tiền mặt thì tiêu đệ cũng xin sẵn sàng nhận ngay, không có nề hà chi hết.

Trong đầu óc lão Mu-Tông có những sự tính toán rất nhanh. Lão nghĩ rằng nếu bị giờ mình nhận ngay sự ủng hộ bằng tiền thì bất quá nó chỉ bỏ thì cháo cho mình nhiều lắm là một hai trăm ngàn. Cái số tiền ấy, trong thời buổi kiếm ước này, phỏng thử làm được cái cốc khô gì. Chi bằng cứ giao cho nó cái trách nhiệm đài thọ cái khoản quảng cáo trên báo chí cho rảnh.

Nghĩ đoạn, lão liền nói:

— Đồng chí đã có lòng mi Đảng như thế thì thiệt là quý hóa. Nó là một tấm gương sáng chói cho những đứa quên Đảng, những đứa vô ơn bạc nghĩa phải mở mắt ra. Nhận danh sự trùng hưng của Đảng Ta, tôi xin long trọng cảm ơn đồng chí. Chuyện này Đảng Ta mở mày mở mặt lên được, chúng tôi không bao giờ dám quên ơn đồng chí.

Đề cho chắc ăn hơn, lão Mu Tông lại hỏi:

— Như vậy là đồng chí đã ô kê về cái việc vận động cho liên danh ở trên các báo rồi chứ? Chúng tôi khỏi phải lo về cái mục lĩnh kinh đó nhà?

— Xin đàn anh cứ yên chí bình tâm. Đầu sẽ có đó. Tiêu đệ quen rất nhiều. Cái gì giúp được, tiêu đệ mới dám nhận. Luật lệ đã qui định rằng, mỗi liên danh có quyền được đăng trên bốn tờ báo. Vậy tiêu đệ chỉ xin nhận cái khoản đó mà thôi.

— Thế còn những sự vận động khác. Những vận động ngầm ngoài sự qui định của luật lệ.

Tận Trung nghĩ bụng: «Việc đó thì bố ai mà dám đảm trách. Hơn ba chục tờ báo ngày, lại còn cả chục tờ báo tuần. Làm sao để có thể làm vừa lòng được tất cả. Tiền bạc dù có đông như núi cũng không ai đại gì đi về cuộc phiêu lưu đó. Thôi, xin phép đàn anh. Em ủng hộ như thế cũng là nhiều quá xá rồi. Bốn tờ báo ít ra cũng phải chi mất hai trăm ngàn, nhưng mình có thể trừ com-mit-sông đi, còn độ hơn trăm. Thế cũng là nhớ ơn Đảng ra rít ròi».

Nghĩ thế, nó bèn nói:

— Những sự vận động khác thì tiêu đệ xét rằng không có đủ lực.

CÁI NHÀ TAN NÁT MẮT RỒI!

ÔI THÔI VỐN LIẾNG ĐI ĐỜI NHÀ MA

Rốt cuộc cả hai liên danh của Đảng Ta đều đi vào con đường té re tháo tống.

«Cái nhà là nhà của Ta

«Ông Cổ, ông Cha lập ra.

Đã về hạng thứ tư, tức là chỉ còn có một li ông cụ nữa thì trúng phúc.

Còn «Mẹ đồng cụ» thì về gần vào cái mức đội sỏ.

Những người của Đảng Ta cay cú ghê lắm! Những tưởng phen này tái xuất giang hồ là sẽ khua chiêng gióng trống, khôi phục lại cơ đồ để rồi lại có thể dọc ngang vùng vẫy như xưa, không hề bao nhiêu hy vọng tan tành theo gió bụi.

Và cái mộng thống nhất giang hồ, muôn năm trường trị lại còn phải chờ đợi một cơ hội tốt đẹp nào khác.

Tuy nhiên chỉ có «Cái Nhà là nhà của ta» là đau đớn nhất và ngậm đắng nuốt cay nhất. Thà rằng về đội sỏ như liên danh của sư cụ chùa Bà Banh, hay liên danh của ông sừ Hiến Béo, hay liên danh của ro ông nhà banh nó lại đỡ ức sườn. Chỉ thua có oong mi-li-mét. Không khác gì uỳnh xỉ phé mà hai bên bằng tài nhau cho tới lá thứ tư.

Đến lá thứ 5, một thẳng rút cầu, một thẳng rút bạt.

Tựa nó có một nấc thì chịu sao nổi!

Trong liên danh này lại cũng có bốn năm người đau đớn can tràng nhất! Một trong những kẻ đau khổ ấy là bà đầm Nguyễn Thị Hai. Trường hợp của bà, người ta có thể mượn một hai câu trong Kim Vân Kiều để mà than hộ rằng:

Cái Nhà tan nát mắt ròi!

Ôi thôi! Vốn liếng đi đời nhà ma!

Nguyên đó là lời than của cụ Tú, sau khi phát giác ra rằng nàng Kiều đã bị mất trinh vì tay họ Sở.

Màu hồ đã mất đi rồi

Ôi thôi! Vốn liếng đi đời nhà ma!

Bà đầm Nguyễn Thị Hai đã bỏ vốn kinh doanh trong việc khuyếch trương «Cái Nhà» rất nhiều như sau này. Ai cũng nghĩ rằng bà khôn học mầu mồm. Vì như thế là ăn chắc. Nó trúng phúc vào cái chiến dịch 1-6-16 của Nhà Nước. Không những thế, liên danh Cái Nhà lại là người của Đảng Ta có tới mấy triệu Đảng viên trong toàn quốc. Rồi nó lại còn được sự ủng hộ nhiệt tình của Đảng người, cũng có ít ra là vài ba triệu Đảng viên ở khắp ba kỳ.

Cứ riêng cái món phiếu của Đảng Ta đồn cho cũng đủ thừa sức về nhất Áy thế mà không hiểu nhi nhò ra sao lại bị về hạng tư. Cho nên sau khi thấy Cái Nhà đi vô con đường ô tô bưng, bà đầm đã hỏi mấy ông Tây rằng:

— Thế người của Đảng Ta đi mô, hè? Không nhẽ người của Đảng Ta lại phản thù, bỏ phiếu cho các liên danh khác? Không nhẽ người của Đảng Ta lại cũng giống như người của cái Đảng Ba Cây Dừa hồi bầu Thượng Viện trước đây?

Số là ba năm về trước, Đảng Ba Cây Dừa tung

• XÌ CA RỒ

cả ba liên danh gà nhà ra một lúc để hy vọng chiếm một nửa số ghế trong Hội trường Diên Hồng. Theo như lời tuyên bố của các lãnh tụ thì Đảng này cũng có tới hơn hai triệu đảng viên. Trong khi đó, cuộc tranh cử đạo ấy chỉ cần hội được một số phiếu chừng gần một triệu cũng là dư ăn rồi. Vậy mà đến khi cộng sỏ, cả ba liên danh Ba Cây Dừa đều bị té re tháo tống hết chọi! Và lại về gần bết. Đáng lý ra thì phải đến tiền nhà nước. Nhưng vì Đảng Ta là những người làm cách mạng, toàn là dân khổ rách áo ôm, làm cốc gì có tiền để bồi thường đành phải chạy làng vậy.

Sau khi thấy bà đầm Hai hỏi, ông Tây Trương Vĩnh Lễ liền đáp:

— Cái đó là do hai ông Tây Lê Trọng Quát và Phạm Thái đảm trách các công việc tuyên truyền vận động. Một ông là thứ trưởng Bộ Thông tin mới toanh, vừa mới từ chức, còn một ông là cựu Tổng Trưởng Thông Tin. Hai ông Tây này mà đứng ra lèo lái cho Cái Nhà là nhà của Tây thì còn gì suy hơn. Thiệt đúng là «The right man in the right place», dùng đúng chỗ lắm rồi còn chi nữa!

Bà Đầm Nguyễn Thị Hai lại quay ra «thăm vấn» ông Tây Phạm Thái:

— Ông có hiểu tại sao chúng mình lại bị đi đong không? Cả hai miền Quảng Nam và Quảng Ngãi, người của Đảng Ta chỗ mô cũng có, vậy thì tại sao ở chỗ đó mình cũng về kém họ, là ra rằng?

Nghe đâu, sau cái vụ té ra này, mọi người

trong cái nhà lục đục mí nhau ghê lắm. Lĩnh đồ cho làng, làng đồ cho lĩnh. Chung quỹ chỉ béo hai tháng đứng ra làm đầu nậu. Bà đầm Hai đã tin tưởng hai đứa 1 ra rít và giao cho chúng nó cả đồng bạc. Rút cuộc, hai đứa cóc mần chi hết. Nó ăm tiền rồi phe lờ lờn.

Trong vụ chạy đua xỉ phần này, lại cũng còn phải kể tới một kẻ đau như hoạn nữa là bà Phó Đoan.

Có bao nhiêu hột xoàn, vòng ngọc, dù là vòng ngọc rất quý giá, đã nổi vân máu đã lờ mờ nổi hình người, bà Phó Đoan cũng bán tào bán huyết tất cả, và nhất quyết ăn thua đủ mí các liên danh khác. Bà muốn mần một phát chính trị thật lực, mần theo kiểu cỡ lớn, rất đại qui mô.

Trước kia, có mấy khi bà xuất hiện nơi quần chúng khố rách áo ôm. Thế mà trong giai đoạn vận động, bà đã xông xáo khắp mọi nơi, ăn có đủ mọi phía. Nào là giao thiệp liên miên mí các cha. Nào là tới thăm viếng xã giao các thầy. Có đôi khi lưỡi lả riu lại và phát ngôn nhằm lẫn lung tung xoe. Thay vì «bạch Thượng Tọa» thì bà lại «trình Cha» khiến cho các cha và các thầy cứ ngỡ người ra.

Bà a la xô cả vào những vụ xuống đường của quần chúng. Nơi mô bà cũng ủng hộ hết chọi. Dầu là đòi hòa bình tót xuyt hay là ngưng bắn da heo da chó.

Chưa bao giờ lại thấy bà hăng bọ xit đến như thế.

Nhưng rồi bao nhiêu hy vọng đổ xuống sông xuống biển hết. Bà đã bị tuột dù đánh xam một cái. Nổi đau đớn này còn đau đớn hơn cả cái hồi năm xưa khi lão Phó Đoan nằm chết trên bụng bà trong một cơn thượng mã phong.

Chỉ riêng có Tận Trung là bằng chân như vại. Thấy Đảng Ta thất bại, nó chẳng mừng mà cũng chẳng vui. Bởi lẽ Đảng Ta hay Đảng người thì cũng đều là đảng của nó hết. Nó đã kiếm ngay được một cái tay ngại khác rất vững, rất có bề thế như sau này.

Bữa gặp bà Phó Đoan ở ngoài phố, nó đã không quên ngỏ lời chia buồn. Bà Phó Đoan có vẻ vờn còn cay cú một cách ác liệt về cái sự đi đong của mình. Bà phân bua:

— Anh thử nghĩ coi, tưởng là ăn chắc rồi chứ? Các Cha cũng nhiệt liệt ủng hộ. Rồi các Thầy cũng giúp đỡ hết mình. Vậy thì tại sao lại rớt? không lẽ mấy Cha, mấy Thầy lại nói dối mình sao?

— Sự rằng có đôi khi quần chúng tin đồ bỏ ngược lại?

— Anh cho rằng, họ không nghe lời cha, lời thầy?

— Dám lắm chứ? Tâm lý quần chúng phức tạp lắm. Cái trường hợp của chị cũng không khác gì trường hợp của mẫu người Đảng Ta ra tranh cử Quốc hội dưới thời cụ Ngô. Đảng Ta ra lệnh bỏ cho gà nhà. Rút cuộc, quần chúng cóc bỏ, và toàn bỏ cho gà người. Cũng may Đảng Ta phát giác ra kịp và tức tốc mở ngay một cuộc ăn gian vĩ đại. Không những đục thùng phiếu, mà còn cướp cả thùng phiếu để tráo vào đó những thùng phiếu khác, nhờ đó mới xoay chuyển lại được tình thế.

Bà Phó Đoan ngây thơ hỏi:

— Thế sao người ta không ăn gian giúp cho tôi bằng cách làm như trước?

Tận Trung mim cười thầm nghĩ: «Ăn gian hộ chị để ăn cái giải đech gì? Và lại bị giờ ăn gian khó lắm. Ăn gian một tí một tí thì được, chứ ăn gian trắng trợn như cái ngày Đảng Ta còn thịnh trị thì có mà ồm đôn. Họ thì kiện lên đến tận quốc tế. Cái mồm quần chúng bị giờ to lắm. Động một tí là kêu gào quốc tế ngay. Cứ làm như mình là người quốc tế!»

(KỶ SAU TIẾP)

MAXIM'S Với chương trình «TÌNH YÊU SAY ĐAM»

— 15 tiết mục mới lạ và dân kích động nhạc lừng danh nhất.
— Gần 100 nghệ sĩ tài ba, tươi như hoa đẹp như mộng sẽ dệt thắm chương trình Tình Yêu của MAXIM'S — hòa trong những trận bão cười và những màn xiếc đặc sắc của 4 kỳ tài: Mặc Can, Ngọc Phú, Phi Hoàn, Khả Năng.

MAXIM'S CHƯƠNG TRÌNH TÌNH YÊU
MAXIM'S CHƯƠNG TRÌNH TÌNH YÊU

Bột giặt NET

Tốt siêu đẳng — Đã được tin nhiệm khắp nơi
Vì đạt tiêu chuẩn quốc gia VNS.046-1969

VIỆT NAM TÂN HÓA HỌC PHẨM CÔNG TY

Văn phòng 38, Nguyễn Trãi — Saigon ĐT 38.247
Nhà máy khu kỹ nghệ Biên Hòa

NÓI LÃO MA CHƠI

● GÃ THÂM

PHI HÀNH GIA

Phi hành gia Frank Borman, người Mèo đầu tiên đặt chân lên Mặt Trăng, đi một vòng Đông Nam Á Châu để vận động Cộng sản Bắc Việt trao trả số phi công Mèo bị bắt làm tù binh ở trên đất Bắc Việt. Frank Borman tới Saigon và gặp gỡ nhiều chánh khách Giao Chi. Một số chính khách Giao Chi cậy cựa, lo lót để được Borman tiếp kiến. Nhưng cũng có một nhà chính khách Giao Chi—nên nhớ chỉ có 1 mà thôi, không có đến hai, tức là «độc nhất vô nhị» vậy—không thèm gặp Borman mà nhà phi hành Mèo này vẫn cứ phải năn nỉ xin gặp cho bằng được trong thời gian anh lưu lại Saigon.

Nhà chánh khách Giao Chi được Phi Hành Gia Frank Borman trọng vọng đó là Thượng Nghị Sĩ Vàng Vàng Rùa. Tin điện UPI và Roi Tựa đánh đi cho biết Nhà Phi Hành Giao Chi Vàng Rùa đã tiếp Frank Borman ở phi trường phần lực riêng của Rùa Vàng. Và Phi Hành Gia Vàng Rùa đã biểu diễn cho Phi Hành Gia Borman xem một màn lái phi thuyền đi mây, về gió vô cùng ngoạn mục. Sau khi được chứng kiến tài phi hành của Phi Hành Gia Vàng Rùa Giao Chi, Phi Hành Gia Frank Borman của Mèo đã phải tuyên bố:

— Thật là một sự ngạc nhiên lớn cho tôi. Tài nghệ phi hành của chánh khách Á Đông nói chung và ông Vàng Vàng Rùa nói riêng thật là thần sầu qui khốc. Cuộc diễn kiến ông Vàng Rùa thật đã làm cho tôi sáng mắt. Huê Kỳ chỉ một năm mới lên Cung Trăng được một lần nhưng ở đây, người ta bay đều đều lên Cung Trăng mỗi đêm. Nghệ thuật đi mây, về gió của Á Châu cao hơn kỹ thuật phi thuyền của Hoa Kỳ đến mấy thành. Thật là bội phục, bội phục...

NGƯỜI THỨ HAI

1 số báo Sài Gòn loan tin 1 nhân vật mới của Nha Trang—nơi vừa xảy ra vụ án Hà Thúc Nhơn đây nghĩ vẫn và bí mật—ông Nguyễn Xuân Hiệu, đang được dự luận hỏi thăm và nắm ót kéo ra ánh sáng. Dương sự này nguyên là Phó Tỉnh Trưởng trong 2 trào Tỉnh Trưởng Khánh Hòa Lê Khánh và Lý Trọng Lễ. Dự luận Nha Thành cho rằng chính ông này mới là đích danh thủ phạm những vụ tham nhũng lớn ở miền quê hương cát trắng. Dương sự vì là một tay cáo già hiểu biết rành rẽ về thủ tục hành chánh, nên đã qua mặt dễ dàng những sĩ quan được cử làm Tỉnh Trưởng. Nghe nói một số lớn tội lỗi tham nhũng hiện được choàng vào cổ Me Sừ Lý Trọng Lễ đều do dương sự «người thứ hai» kể trên chủ mưu thiết tưởng Cụ Phan Huy Thạch, Đặc Ủy Giám Sát Viện khu Hai, cư ngụ ngay tại Nha Trang, vốn được dân ca ngợi là liêm khiết và sáng suốt, nên lên tiếng cho dân chúng được yên tâm về trường hợp PTT Nguyễn Xuân Hiệu. Tỉnh Trưởng Lý Trọng Lễ đã bị Tổng Thống đem về cất đi một chỗ ở Sài Gòn nhưng nếu quả thật ông PTT Nguyễn Xuân Hiệu có hành động chủ mưu trong những áp phe tham nhũng lần ở Nha Trang đã qua mặt và lợi dụng ông Lễ, và nếu quả thật ông Lễ vì không am tường thủ tục hành chánh nên bị phụ tá lợi dụng và lãnh đủ, thì... nhờ cô phải nhờ tận gốc, nhân dân mong GSV nên điều tra về hai ông Lễ, Hiệu để biết rõ ông Phó có những tội gì và ông cựu Tỉnh bị hàm oan ra sao.

MỘT NIÊN THÀNH TÍCH

Nhờ xem Tivi Giao Chi tối thứ sáu 4-9-70, thấy có cuộc trao gán mẽ-day linh đình ở Bộ Cựu chiến binh GãThâm mới biết là Ô. Cựu Trưởng Phạm Văn Đồng đã ngồi ở ghế Tổng Trưởng CCB được một niên. Cuộc trao gán mẽ-day linh đình này là để Kỷ niệm 1 niên Người ở chức Tổng Trưởng.

Lễ kỷ niệm có đọc đít-cua—tất nhiên—gắn mẽ-day và trình bày thành tích 1 niên của cái Bộ bị cựu chiến binh, Thương phế binh bắt mẫn, cảm thù nhất ấy. GT lắng tai nghe mãi nhưng trong băng ghi thành tích của Bộ CCB không thấy có ghi thành tích ông Tổng đã đem... mồm ra đỡ một đòn cảm dùi của TPB đến tót máu...

Thành tích anh dũng và lớn ấy của cá nhân ông Tổng đã bị anh công chức nào đó làm báo cáo bỏ sót. Thật là bậy ơi là bậy.

HẬU BẦU BÀN

Đến hôm nay thì dư âm cuộc chạy đua vào TV đã nhạt rồi. Nhân dân mãi lo vật lộn với gạo mấm, chạy đua «ma-ra-tông» với tiền bạc, đã kể mề những anh hăm hịu bị đi trượt, và phần nào, kể xác những kẻ may mắn được lọt vào đó.

Cho nên GT thấy chỉ còn có từng này điều để nói về cuộc bầu bán vừa qua, và về những Liên Danh đi trượt:

— LD SAO SÁNG: Ông Hiến Béo bị thượng thổ hạ tá và thượng mã phong vì đã đại oạt để cho Lý Thuyết gia Hoàng Thái Ninh xuất hiện trên Tivi, với bộ mặt hăm tài hạng nặng và cái mồm mồm có hai mềp xệ xuống, dù không phải là thầy bói, người ta cũng đã trông thấy sự đi trượt với bi thảm của LD này. Với một cái «phi zích» ly kỳ như thế, Lý Thuyết gia Hoàng Thái Ninh tuyên bố cả tháng không đọc báo... Kể cũng phải.

— LƯU ĐỒNG: Kể thì trượt Nguyễn Phước Đại, như danh Quỳnh Anh, là kẻ đầu đốn nhất kỳ này. Nếu Bà Đại chịu ở với ông Cao Mặt Trời, hôm nay bà đã ăn no, ngủ kỹ yên trí ngồi 6 niên TV phối phối. Bà Đại đi tá là vì nguyên do bà lấy dấu hiệu LD là cái Lưu Đồng. Lưu Đồng phần nhiều có cái miệng ở trên rất lớn và ở dưới kín mít không có lỗ. Xong cái lưu đồng của Bà Đại lại có một cái lỗ ở dưới đất, nên bao nhiêu cái gì cho vào đó đều trôi ra ngoài hết. Lưu Đồng Phước Đại cùng 2 Cựu Trưởng Quân kỳ này đi trượt đầu thương là vì cái lỗ oan nghiệt ấy.

— BA BÔNG SEN: Sen Đại Bàng trong diễn văn tranh cử đọc ở Tivi, mở miệng ngọng chề chề độ dân chủ... nửa mùa. Nghe tuy chướng tai nhưng kẻ ra cũng đúng. Nếu chế độ này... cả mùa thì Đại Bàng và com-ba-nhi dân biểu đảo ngũ Công Quốc, Quang Đôn v.v... kỳ này đã nhẩy được vào TV đấy, nhưng vì nó... nửa mùa nên Ba Bông Sen mới chết rử.

Sau khi nghe kết quả và thấy LD mình về bết, 3 Sen Đại Bàng, Công Quốc, Quang Đôn đã cười hi hi ngạo mạn mà rằng: «...Không bầu chúng ông, chúng ông cóc cần. Chúng ông còn có quyền ngồi ở Hạ Viện một niên nữa. Hết nhiệm kỳ HV này, chúng ông lại ứng cử vào HV nhiệm kỳ nữa. Còn lâu ông mới trở về hàng ngũ thường dân như chúng mày...»

nhỏ
lông
báo

□ Công Tử Hà Đông

XINH GIAO CHI

Công Tử Hà Đông dành trọn cột Nhỏ Lông Báo tuần này để vi vút về một vài tin văn nghệ. Sau những số báo Con Ong tiền bầu bán Thượng Viện vừa qua, CTHĐ đã chán ngấy những tin gọi là chính trị, chính em. Và CTHĐ suy bụng ta ra bụng người, nghĩ rằng các bạn đọc C.O chắc cũng đã chán ngấy như thế. Nên bây giờ viết và đọc vài tin văn nghệ là một chuyện rất phải.

Trước hết là tin dăng nghệ xi nê. Tài tử Dê Húc Càn tức Dương Hùng Cường đi đóng xi la ma ở Cam Ranh đã về đến Saigon. Theo lời tuyên bố của DHC, cuốn phim Người Tinh Không Chân Dung của Hoàng Vinh Lộc và Kiều Chinh có anh xuất hiện, là một phim nghệ thuật linh đình ghê lắm. CTHĐ tuy không nghi ngờ gì lời DHC nhưng qua kinh nghiệm bản thân. CTHĐ đã có thời trượt đại đi đóng phim. CTHĐ thấy rằng cần phải chờ coi NTKCD khi phim này đem ra chiếu trước công chúng mới có thể phẩm định được giá trị của phim.

Trong khi đó thì 2 anh văn sĩ có tiêu thuyết của nhóm Con Ong và Người là Duyên Anh và Hoàng Hải Thủy đang được các hãng phim VN o bẻ, gạ mua tiêu thuyết để thực hiện thành phim. Duyên Anh đã phát mại liền tù tì trong vòng

một tháng 2 tiêu thuyết: Điều Ru Nước Mắt, và Trần Thị Diễm Châu cho 2 hãng phim. Và Hoàng Hải Thủy đã bán cho Cosunam Films tiêu thuyết CHIẾC HỒN TỪ BIỆT, một truyện thuộc loại Suýt-Pãng Siêu Hít-Cốc có tình yêu, có giết người giết gân và hồi hộp. CHIẾC HỒN TỪ BIỆT sẽ được bà chị Cosunam nhờ đạo diễn trẻ tuổi Lê Hoàng Hoa thực hiện thành phim Cinemascope 35 ly Technicolor. Phim này sẽ có 3 vai nam 3 vai nữ. Nghe nói H.H. Thủy ra điều kiện chỉ được dùng rất ít đạo kép cải lương đã nổi tiếng trong Chiếc Hồn Từ Biệt. Cho nên dường như trong số 6 vai lớn của CHTB, sẽ chỉ có 2 đạo kép cải lương là Thanh Tú và Thanh Nga-4 vai còn lại sẽ tuyển chọn trong số những tài năng mới. Vậy những bạn nam thanh, nữ tú trai từ 24 đến 30 tuổi, gái từ 16 đến 24 tuổi, bạn nào thấy mình có thể đóng xi-nê được và say mề đóng phim, ôm mộng trở thành diễn-viên điện ảnh hãy chịu khó tìm đọc cuốn ĐÊM VĨNH BIỆT-Tiêu thuyết của H.H. Thủy, do CHIỀU DƯƠNG ấn hành hiện có bán ở các hàng sách, đọc kỹ xem mình có thể hợp với vai nào trong truyện, để chuẩn bị tinh thần và liên lạc với H.H. Thủy hoặc Lê Hoàng Hoa. Đây có thể là một dịp may lớn với những bạn trẻ say mề nghệ thuật thứ bảy.

ĐÃ ĐƯỢC TÍN NHIỆM LÂU NĂM:

BÁNH TRUNG THU THỌ THÁP
Đặc biệt bánh cốm và xu xê
159, GIA LONG — SAIGON

Những người sành nếm nệm mousse đều biết

Nệm mousse ĐỨC HIỂN

BỀN BỈ VÀ TRANG NHẢ NHẤT
SẢN XUẤT NỆM MOUSSE BÁN SỈ VÀ LẺ
BỌC MUI NỆM XE HƠI — LÀM NỆM SALON

256, Hồng Thập Tự Saigon - ĐT: 22573

BÁNH TRUNG THU

ĐÔNG HƯNG VIÊN

MỘT THỂ KỲ NỔI TIẾNG TẠI BẮC VIỆT

(ESCALIER D'OR HANOI cũ)

Đã có bán tại hiệu chánh, 23 Phan Chu Trinh — Saigon.

— Quý khách sành ăn chỉ dùng bánh Trung Thu Đông Hưng Viên

— Đặc biệt năm nay có sản xuất bánh Trung Thu chay

QUÀ BIỂU LỊCH SỬ VÀ TRANG NHẢ NHẤT

đổi thoại với người sạch

● 508. Huỳnh Kh. Kontum—Ác qui kiếm ước chơi của mọi người chứ không riêng gì mình ông. Tụi C.O. nhiều đứa cũng méo mặt. Nói thật xin ông đừng buồn. C.O. không bao giờ bàn cái chuyện số Đê. Nếu có bàn chẳng thì cũng chỉ là bàn lếu theo kiểu đầu hốt cho vui. Ông đừng có tin mà cuộc đời khôn nạn.

● 509. Lê Đức Phong, Gia Định—Phải có dịp tốt thì mới khuấy động lên được.

● 510. Một số các bạn Cán sự Y tế—Ghi nhận ý kiến của các bạn. Sẽ cho nó vào mục Bức thư

● 511. Hồ Văn Tân 13/1 C.Đ. Long An.—Chưa bao giờ C.O. lại nhận được một bức thư có nét chữ đẹp như thế. Chắc bạn là người chân chỉ hạt bột ghê lắm. Và nếu thế thì dĩ nhiên bạn là người nói sùng nhiều nhất với sự mãn ăn « ăn cơm chúa mưa tối ngày » của số Lục Lộ. Xin lãnh ý của bạn và đưa nó vô mục Bức thư.

● 512. Ô. Thái Quang Box 181 Dalat.—Xin chân thành cảm ơn ông về những lời khen tặng. C.O. cảm động như sau này, và đọc xong thư của ông, có cái nỗi cánh đề bay đi nữa. Việc mua báo năm của ông, C.O. xét thấy không có gì trở ngại. Có chăng là về phần ông mà thôi. Bởi vì từ Saigon gửi đi có phần lịch kịch lắm. Đôi khi có thể không tới tay ông, hoặc nếu tới tay thì người ta cũng đọc nát bét ra rồi. Khi hậu mắt mẽ của Dalat là một nơi lý tưởng không những cho các cặp tình nhân mà còn cho cả những người viết lách nữa. Nếu ông rồi rã xin ông cứ viết cho tôi bài. Xin hoan nghênh.

● 513. Con Ong nửa ngọc, Châu Sơn, Dalat.—Mặt mũi C.O. nham nhở thấy mô, coi mặt họ mà làm chi. Và lại, Tòa soạn chỉ là nơi họ đáo qua để quảng bài đưa cho thợ rồi lại cút mất. Sao mà gặp được? Cái vụ « Linh Thọ bắt gà », nghe mà buồn cười đau cả cái bụng! Tệ đến thế cơ à? Hà! Hà! Cứ sau một đêm linh ông Thọ đi kích là sáng hôm sau từ đầu đến cuối xóm, gà ở trong chuồng kéo nhau đi hết con lại! La nhây! Sư cha nó Con gà ở nhà tao, nó là con gà, nó về nhà mày nó sẽ hóa ra thần đánh đổ mô cần chết cả nhà cả ò nhà mày, ời cái thằng mặt ngang mũi dọc kia!

Tụi Con Ong chửi họ rồi đi nhà.

● 514. B.V.T. KBC 6136. Con cần rơm cần cỏ con lây bố, xin bố buông tha chúng con ra. Con Ong không bao giờ biết số đề và cũng chả hiểu đề là cái cha gì nữa. Và chúng con cũng xin có lời thành thực khuyên can bố đừng có đánh đề. Người bố đã rách nát ra rồi còn cờ bạc mà làm chi. Mà bố gửi cho chúng con năm chịch đề mua tem làm chi vậy bố?

● 515. Nguyễn Thị Tuyết SG. To đóp nhiều, bé đóp ít. Đó là cái tình trạng chung. Trong thư cô có số sánh tình cảnh nước nhà hiện nay cũng giống như hoàn cảnh xã hội năm Gia Tĩnh triều Minh bên Trung Hoa. Thế thì cô đã quên mất rằng trong truyện Kiều đã có hai câu này:

«Rằng năm Gia Tĩnh triều Minh
Bốn phương phẳng lặng hai Kinh vững vàng.

Năm Gia Tĩnh đầu có loạn như bi giờ.

Vấn đề của thân phụ cô bị người ta bóc lột, bán hàng đêm mà cứ bị người ta kéo tới đóp hít chán chê rồi cảm ơn xuống một câu đoạn bỏ đi ngang xương, kể cũng ực thật! Rất tiếc cô không ghi rõ cái địa điểm của ba cô bán hàng đề C.O. liệu xem có thể chịch cho bọn ma cà rôl ấy được phát nào chăng.

● 516. Ô. Nam Chi Vũ đình Lý.—Đã nhận được thư của ông. C.O. sẽ chơi xả láng mí cái thằng mặt dạy, ăn cắp văn ấy.

● 517. Ô. Võ Công N. Saigon.—Vụ Cái Bang Nguyễn Đ.B. phát âm sai trên Ti-Vi, có thể là một cái tật của ông. Những chữ «Tương» đọc là «Tương», «Mặc dù» đọc là «mặt dù» và «ngoại bang» đọc là «ngoại ban», thật ra thì cũng có vô số mắc phải. Ông ta có phải là đốc tờ thật không, cái đó bọn C.O. cóc cần biết tới. Rất đồng ý mí bạn là «Vấn đề tài đào», nó tài đào được là khi nào nó hành văn đúng. Bởi ông hành văn trật, nên ông mới bị tề re.

● 518. Cô Nguyễn thị Thu Anh, Cam Ranh.—Máy cái chú Cao Ly ở hãng Bán Kem thích sờ mó các nữ công nhân ư? Không cho sờ thì đuổi cô ra à? Đề bọn C.O. sẽ chịch cho họ mấy phát.

TIÊU NGỌC

Người dân đen
cầm cân

PHÁP TRỊ

Dưới thời Đế Nhị Cộng Hòa Dân Chủ thật lực này, cái món Pháp trị được các nhà cầm quyền cao cấp nhắc tới nhắc lui hoài hoài, cứ làm như rằng t'ui là không nhắc tới nhắc lui như thế, đám dân đen nó vốn dốt nát, tính lại hay quên, nó lại nhớ nhầm là Ngân trị hay Lục trị thì nát hết.

Dân chủ Pháp trị đấy! Khô lắm biết rồi nói mãi!

Sống giữa thời buổi dân chủ Pháp trị này, dân đen cứ yên chí lớn đi, pháp luật được duy trì một cách thẳng băng, không lệch lạc oong đơ gì ráo trôi.

Từ Thiên tử cho tới thứ dân, ai ai cũng phải tuân phục luật pháp suốt đời. Không có chuyện tâm bậy rằng chỉ khi nào tuân theo luật pháp có lợi cho mình thì mới đem luật pháp ra làm cái bung sung, còn khi nào tuân theo luật pháp mà có hại cho mình thì a lè háp cho luật pháp đi gặp?

Nhưng khôn nói luật pháp lại rậm rạp như rừng thuốc lào, thiên kinh vạn quyển tùm lùm tà la, cho nên mỗi khi nhắc tới pháp luật, theo phản ứng thiên bẩm, dân đen vẫn không tránh khỏi cơn rét.

Nhưng chúng ta đã có Tối Cao Pháp Viện, đã có vô số các pháp đình để trông chừng sự áp dụng luật pháp và ban phát công lý, thì cứ yên chí lớn đi!

PHÁP VIỆN

Tối Cao Pháp Viện là một Pháp Viện ở trên cao chót vót, chứ không phải là cái pháp viện mà sự-tối cao nhất đâu. Tuy ở trên cao chót vót nhưng không vì cao như thế mà không nhìn thấy cái sự đời. Bởi lẽ, cái Pháp viện này gồm toàn những Ông Tòa kinh nghiệm cùng mình, tài năng kịch liệt, do Thăm phán đoán và Luật sư đoàn canh ty bầu ra thì nên pháp trị xứ sở cam đoan là sáng choang như ban ngày.

Hướng hồ là từ khi thành lập tới nay, Quý vị Ông Tòa tối cao lại chịu thương chịu khó đi công du khắp đó đây, ngõ hầu quan sát, sưu tầm những cái hay cái lạ của nền pháp trị xứ người, đem về áp dụng cho dân Giao Chỉ ta nhờ. Chưa bao giờ dân đen lại được săn sóc sức khỏe kỹ đến thế. Khoái tỳ nhè!

PHÁP ĐÌNH

Ngoài ra, lại còn vô số Ba Tòa Quan lớn, ở trong những ngôi Pháp đình uy nghi mà cái Pháp đình nhỏ nhất cũng to hơn cái... đình. Không kể cơ man nào là các vị bạn dân, phụ tá đắc lực và hăng say của công lý, nên Pháp trị lúc này quá thật có nhiều hướng đi lên. Tiêu Ngọc là dân đen, vốn thông minh đi vắng, không biết tới những sự uyên thâm của án lệ hay học lý gì ráo trôi, vốn chỉ biết quan sát cái sự đời nói biểu diễn sờ sờ ra trước mắt, cho nên cũng chỉ biết lấy những

đời nó lộ ra hàng ngày để minh chứng cho cái hướng đi lên của nền pháp trị Annam ta.

HƯỚNG ĐI LÊN

Chẳng cần đi đâu xa, cứ làm một vòng chạy quanh cái đất Sè Gòn, thủ đô nước Đế Nhị Cộng Hòa này cũng đủ trông thấy hướng đi lên của nền Pháp trị.

Hàng loạt những căn nhà, bằng vật liệu nhẹ cũng có, xây cất bằng gạch đàng goàng cũng có, hàng hàng lớp lớp mọc lên trên lề đường, trên những mảnh đất công cũng như đất tư. Dĩ nhiên bối bầy ngày cũng không ra một cái giấy phép xây cất. TN. tôi không chỉ trích gì sự xây cất ấy, vì đó là một việc làm bất đắc dĩ của những chiến sĩ sau khi đã bỏ một phần thân thể của mình lại nơi trận địa, sau khi đã kêu gào khan cò mà không được chiếu cố giữa thời buổi gạo châu củi quế này. Không lẽ đem những huy chương, những bội tinh mài ra mà uống cầm hơi.

Lỗi lầm ở ai, T.N. cũng chẳng muốn lam bàn, không phải vì sợ hãi nhưng vì quá chán ngán, cho nên chỉ xin ghi nhận chứ không phê bình.

Ghi nhận rằng lề đường không phải là nơi dựng nhà. Không những thường dân phải tuân theo luật lệ này mà ngay cả nhà nước cũng không được quyền dẫm lên. Đã là luật chơi thì cả làng đều phải tôn trọng. Thế mà, trước khi xây ra phong trào Thương Phế Binh cầm đu, hàng loạt những căn nhà nhỏ nhỏ xinh xinh đã được dựng lên trên lề đường Lê Lợi, trên lề đường Phạm Hồng Thái, có giấy phép của nhà nước đàng hoàng mới lý kỷ chứ. Ngay giữa trung tâm Thủ Đô của một nước dân chủ pháp trị kịch liệt, mà ở lòng nào lại pháp trị kiểu đó, kể thì tiện việc sờ sách thật đấy, nhưng không «ca-tô-líc» chút nào. Chẳng lẽ, pháp trị chỉ dành để trị dân, còn ai không phải là dân thì mắng phú? Có lẽ vì tầm gương to tổ bố và sáng choang của nhà nước bày ra như thế, cho nên bị giờ không trách chi ai được.

Tuy nhiên quý vị dân ngu khu đen đứng tường bờ, thấy vậy lại cũng ra cái điều bất chước làm can, mà xây cất không có giấy phép thì chết ngặt ạ! Chỉ cần sửa sang lại căn nhà của mình, căn nhà mà mình đã một nắng hai sương mới tậu sắm được, nhưng lại có tính hay quên không xin phép xin tắc hẳn hoi, thì quý vị sẽ bị Ty Vệ sinh truy tố ra Tòa, và T.N. cá với Quý vị một an một trăm rằng quý vị bị lãnh án là cái chắc.

Ấy đấy cái sự đời nó tối đen như mồm chó, và luật pháp nó rắc rối tơ tình như rừng thuốc lào là thế đó, đứng lảng cháng, rơn mặt mà bỏ mạng.

Có nhiều em điếm thấy tại các căn cứ đồng minh, nhà nước cho phép quân đội nước bạn được tổ chức canh «người cây có ruộng» công khai, nhộn nhịp, vui hơn tết, bên tường rằng mình cũng có thể đem cái nhất thôn thổ trời ban ra cho đồng bào thuê, ngõ hầu người cây có ruộng, vừa được việc chính phủ, vừa vui về cả làng. Các em làm to! lãnh án mãi dâm cũng đừng than van gì nữa. Dân chủ Pháp trị mà ily! Các em không thông cảm tý nào.

Ồi thôi! cứ nhìn vào cái hướng đi lên thẳng băng của nền pháp trị cũng đủ chóng mặt, buồn nôn, kể nào yếu tim dâm té siu lăm ả. Cho nên T.N. xin tốp lại ở đây, kéo hại đến sức khỏe của quý vị độc giả thân mến.

Hàm thụ ĐẠI HỌC

Nhận: Ghi danh, lo bài học, nạp đơn thi Đại Học: Luật Khoa, Văn Khoa Saigon và Viện Đại Học Vạn Hạnh xin liên lạc với

Trung tâm hàm thụ ĐẠI CHÚNG

66B Công Lý Saigon — Hộp thư 2162 ĐT 91.134 Cơ sở giáo dục lý tưởng của các bạn Không có hoàn cảnh đến trường muốn học:

— Thi Trung học - Tú tài - Anh văn thực hành
— Nhật ngữ - P.lio, Télévision, Kỹ nghệ lạnh
— Tốc ký, Kế toán: Việt, Pháp, Mỹ

Linh Mục
NGUYỄN LẠC HÓA
Hiệu Trưởng

TRƯỜNG TRUNG TIỂU HỌC

KHAI TRÍ

— Trường sở rộng rãi sạch sẽ
— Kỷ luật nghiêm minh
— Do các giáo sư đầy kinh nghiệm điều khiển
144 Trần Hoàng Quân — Cholon
ĐT: 36.973

TỔNG THỐNG NIXON SẼ QUỲ LẠY ÔNG PHÓ KỲ MÀ CẢM ƠN

DĨ ĐỘC TRỊ ĐỘC

TIN... ĐỘC

HỒNG THẮT CÔNG PHỤ TRÁCH

QUÍ VỊ BẠN DÂN DƯ ĐẠN NÊN BẮN HẰNG QUÁ XÁ CỜ

● Chỉ tội những thằng dân, b' vãi đé ra quần

SẼ GẼNH.— Cuộc rối loạn ở thành phố kéo dài suốt 6 tháng đã tới lúc cần phải si tốp. Ông Thủ Tướng đã đích thân ra lệnh cho các đầu Đô Thị Tinh phải «đẹp loạn» bằng mọi cách, cho xài cả biện pháp quân sự nếu cần.

Được lời như cời tấm lòng. Ngày 3-9, quý vị bạn dân với sự hỗ trợ của vài đơn vị quân đội, đã mở cuộc đại tấn công vào bản doanh của TPB ở cư xá Minh Mạng.

Lâu lâu mới có một dịp, quý vị bạn dân bắn súng ghê quá làm cho dân chúng quanh đó xón đé ra quần.

Theo chính lời các nhân vật đui què mẽ sứt, thì các đơn vị quân đội tham dự cuộc «đẹp loạn» chỉ bắn chỉ

thiên thị uy. Nhưng còn quý vị bạn dân lại cứ bắn chỉ... ngang làm thiệt hại vô số kẻ.

Bạn Con Ông xin quý vị bạn dân có bắn thì cũng phần nào thôi. Tuy đạn do mỹ viện trợ, không tốn tiền,

nhưng xương máu và nhà cửa của dân rất đáng quý. Quý vị bắn cho nó sướng tay, thì dân gian lại khổ. Nhờ quý vị một tí. Không nên ý vào lệnh của thủ tướng, rồi muốn làm gì thì làm.

Tướng Lữ Lan sẽ chần bịnh cho MỘT NHÀ THƯƠNG LAO

□ Nên làm. Đừng để lâu kéo lại xảy ra một vụ Hà Thúc Nhơn thứ hai

SẼ GẼNH.— Theo một nguồn tin riêng thì sau khi GSV tuyên bố chạy làng vụ QYV Nguyễn Huệ, ông tướng Lữ Lan, Tổng Thanh Tra Quân Lực, đã có ý định nhào vô màn vụ này.

Gần đây, sau khi bị đời đá đít, Tướng Lữ Lan được báo chí minh oan cho vài phát khiến tinh thần có vẻ lên. Bị giờ thừa thắng, Tướng Lan sẽ xông lên. Không được cầm quân đánh CS, thì cũng nên thử cầm quân đánh tham những một phen xem sao.

Bạn Con Ông không yêu mà cũng cóc ghét ông Lan. Miễn ông làm được việc là bạn này sẽ khen và ủng hộ. Gắng lên xem sao.

Nghe đâu, ông Lữ Lan sẽ còn nhòm ngó cái nhà thương này. Nghe đâu ông Lữ Lan sẽ còn nhòm ngó cái nhà thương này. Nghe đâu ông Lữ Lan sẽ còn nhòm ngó cái nhà thương này.

Bạn Con Ông có nhiều hồ sơ «y lý» về cái bệnh viện lao này. Khi nào Tướng Lan khởi sự «khám bệnh», bạn này sẽ «khai bệnh» tức khắc, để Tướng Lan có đủ yếu tố mà kê toa. OK?

TẠI SAO KHÔNG CHO TƯỚNG THI VỀ NƯỚC?

Theo tin các báo thì Tướng Nguyễn Chánh Thi lại mới gửi thư lên TT Thiệu xin được về nước để tiếp tục phục vụ trong QLVNCH.

Lạ thật! Trước đây, nhà cầm quyền nói rằng tướng Thi bị bệnh thối mũi, phải sang Mễ chữa. Như vậy có nghĩa là Tướng Thi không có tội tình gì, không bị bóc lột, không bị phát vãng, không bị lưu đày, cũng chẳng phải bị Tòa xử tù biệt xứ. Tướng Thi chỉ đi chữa bệnh.

Bi giờ khỏi bệnh rồi, trên nguyên tắc, Tướng Thi được quyền về nước chứ. Tại sao nhà nước lại không cho Tướng Thi về?

Hay là nhà nước có lòng tốt, nghĩ rằng bệnh tuy khỏi nhưng chưa tuyệt nọc nên cần để tướng Thi chữa chạy thêm, cho về nước bây giờ e rằng vi trùng thối mũi sẽ truyền nhiễm, rồi làm kẻ sĩ lây bệnh thối mũi, lại phải sang Mễ chữa bệnh, thì vừa mất công vừa tốn của?

- ĐÓ AI BIẾT TT THIỆU SẼ TUYÊN BỐ THỂ NÀO VỀ CHUYẾN ĐI MỄ CỦA PTT KỲ?
- ĐÂY LÀ MỘT VỤ «CÓ ĐÁM ẸN SÔI» ĐÁNG... KHEN.

SẼ GẼNH.— Trên bề nổi thì hiện nay chính quyền Nixon đang tỏ ra bối rối và bất mãn trước việc phó TT Kỳ nhận lời sang đọc «đít cua» trong cuộc mít tinh «Diễn hành cho chiến thắng» sắp được tổ chức tại Huế Kỳ.

Một vài tờ báo Mỹ la ó rùm beng rằng sự việc này sẽ tạo cơ hội cho phong trào phản chiến ở Mỹ—có vẻ hơi xẹp—vùng lên và đảng Dân chủ Mỹ có đề tài để phản công Nixon trong kỳ bầu cử QH sắp tới, để tiếp tục chiếm đa số tại QH và, chính quyền Nixon càng bị trói tay hơn nữa.

Nhưng theo bạn CO thì mấy anh báo Mỹ nhìn sự việc như thế là hơi ngốc.

Thật ra, sang Mỹ kỳ này là PTT Kỳ làm việc hy sinh. Hiện nay ông Nixon đang rất bí đề tài để tỏ ra mình là bồ câu hạng nhất, ngõ hầu kiếm phiếu cho đảng Cộng Hoà của ông trong kỳ bầu cử QH sắp tới. Có bao nhiêu bí kíp ông đã xài gần hết: nào rút quân, nào tung ra ba-lông ngưng bắn, ba-lông liên hiệp, nào rút lui khỏi Kam bu chia v.v... Nhưng bộ đến thế là cùng, hết bu nó đề tài tấn công hòa bình rồi.

Nay có vụ PTT Kỳ sang Mỹ đọc «đít cua», thì đó là cơ hội bằng vàng. Ông Kỳ nổi tiếng là điều hậu. Ủy ban của Lm Intyre cũng nổi tiếng điều hậu. Muốn ve vuốt phe phản chiến Mỹ, ông Nixon chỉ việc tỏ ra không đồng quan điểm với ủy ban của Lm Intyre và lên tiếng không tán thành việc

PTT Kỳ sang Mỹ. Thế là đủ, và đó chính là việc chính quyền Nixon đang làm. Bởi vì, chống điều hậu tức là bỏ câu chữ còn là cái con... khi gì nữa.

Hóa cho nên bạn CO tin rằng bề ngoài ông Nixon sẽ không tiếp PTT Kỳ, nhưng chắc chắn ông Nixon sẽ lên cho đại diện tới quỳ lay ông Kỳ mà cảm ơn rồi rít.

Mặt khác, tin riêng của CO tiên đoán rằng thế nào TT Thiệu cũng lên tiếng về vụ ông Kỳ đi Mỹ. Ông Thiệu sẽ nói: «Tôi không biết gì hết trời. Có những cái Tổng thống không làm được, mà Phó Tổng Thống làm được, chẳng hạn việc đi... Mỹ. Đó đó, PTT đi Mỹ là quyền của PTT và với tư cách riêng.»

Lời bình luận của TT Thiệu về vụ PTT Kỳ đi Mỹ sẽ phải «xem xém» với quan điểm của ông Nixon. Có thể đảng cộng Hoà mới để kiểm phiếu. Bạn Con Ông tin chắc là PTT Kỳ dư biết điều đó. Và PTT hy vọng rằng việc làm có vẻ «có đám ẹn sôi» của ông sẽ giúp chính quyền Nixon nắm đa số ở QH! Có đa số rồi, ông Nixon mới từ từ rùng mình biến thành điều hậu cho bạn CS khôn nạn vô mộng, hết ham chiến thắng. Tức là có lợi cho Anamta.

Nhưng có điều bạn Con Ông còn nghi ngại không biết khi rộng chân rộng cẳng rồi ông Nixon có sẽ «cứng lên» một tí cho bạn CS thấy hết thuộc nạn vô mộng, hết ham chiến thắng. Tức là có lợi cho PTT Kỳ sẽ thành vô ích.

DÂN SẼ BUỒN NÔN

Biến cố QYV Nguyễn Huệ rõ ràng liên quan tới một vụ tham nhũng to như cái của thằng ăn mày. Thế mà ông GSV lại bảo rằng là không muốn dính dáng gì vào vụ ông Hà Thúc Nhơn vì vụ này thuộc trách nhiệm thẩm quyền của Tổng Thanh Tra Quân lực.

Mề kiếp! Thế thì các ông ngồi đây làm cái thống chế gì? Chả nhẽ ngồi để ăn lương, xuất ngoại và làm áp phe? Nếu có sự thì cứ nói đại là sợ, chứ đừng đồ quanh như thế cho nó hèn người ra.

Điều 80 HP khoản 1 ghi rõ QYV có thẩm quyền thanh tra kiểm soát và điều tra nhân viên các cơ quan công quyền và tư nhân đồng phạm hay tòng phạm về mọi hành vi tham nhũng, đầu cơ, hối mại quyền thế hoặc phương hại tới quyền lợi QG.

Có thẩm quyền tức là có bổn phận và trách nhiệm. Sao các ông chối là không có trách nhiệm! Hay là các ông đã bị bạn tham nhũng ở QYV Nguyễn Huệ đi mấy đường grom... Trần Hưng Đạo rồi, thì nói cha nó ra cho bạn này đỡ phải viết lách tốn giấy mực. Đừng nói quanh như thế, dân sẽ buồn nôn.

Y. K. C. O.

TỪ CÁI CHẾT CỦA HÀ THỨC NHƠN...

Trong tuần qua có một biến cố quan trọng: Đó là cái chết của y sĩ Đại úy Hà Thúc Nhơn, sau khi anh «nổi loạn» và biến quân y viện Nguyễn Huệ thành «chiến khu» trong suốt mấy ngày.

Bạn Con Ông đã đề cập đến cá nhân anh Nhơn trong số báo trước. Ở đây YKCO chỉ muốn nhắc vụ này đặt một vấn đề chung: Cái chết của Nhơn hiển nhiên liên quan ít nhiều tới một căn bệnh kinh niên của xứ sở: bệnh tham nhũng.

Trong vụ này ai tham nhũng, chưa cần đặt ra. Nhưng chắc chắn có một sự tham nhũng to đùng ở QYV Nguyễn Huệ. Dư luận, với nhiều dữ kiện tin được, cho

rằng anh Nhơn vì muốn chữa trị căn bệnh tham nhũng ở đây, nhưng bất lực vì cô đơn, nên «nổi loạn». Cuối cùng, anh chết trong sự cô đơn đó. Khi sống Nhơn không được nhà nước tiếp tay; nay anh đã chết, nhà nước vẫn tiếp tục bỏ mặc anh bằng sự im lặng và bằng những âm mưu muốn vùi dập vụ này. Chỉ tội nghiệp Nhơn... đại đột. Nghề của chàng là giải phẫu tai mũi họng, đầu, có phải nghề giải phẫu... tham nhũng. Ôm việc làm chi cho chết oan.

Nhưng nếu nhà nước để cho cái chết oan của Nhơn «âm thầm đi vào quên lãng», thì rõ ràng nhà nước đã vô tình tiếp tay cho những bạn

tham nhũng gộc hiệu đang vui ca chiến thắng và nhảy múa ăn mừng trên xác chết của y sĩ Đại úy Nhơn. Và như vậy, tốt hơn hết nhà nước nên tuyên bố đầu hàng tham nhũng.

Riêng GSV thì đã từ chối điều tra vụ QYV Nguyễn Huệ và bảo rằng đó là việc của Tổng Thanh Tra Quân Lực, nếu thế thì ông Lữ Lan còn đợi gì? Đây là dịp để ông trở tài trong chức vụ mới.

Nếu vụ này ông làm được cho ra nhẽ, bạn Con Ông sẽ mách cho ông một vụ khác ở bệnh viện lao. Vì trùng tham nhũng ở đây đông hơn vì trùng Koch nhiều. Có một anh thái tá chuyên ăn vì trùng Koch mà giàu sụ.

15 - 9 : LÝ HOA (12A.B) TOÀN (12A.B)
 GS Đặng Tri Biên và Trần Cao Lộc
 Dạy theo CT cấp nhật hóa
 Chiều và Tối • Tại 84 đường Kỳ Con SAIGON

CẢ KÊ DÊ NGÕNG

NHỮNG KÊ PHÁ HOẠI CHẾ ĐỘ

Tuy là những kẻ viết lách nham nhở, đả kích vung vít, nhưng chúng tôi đều đồng ý với nhau rằng, chế độ này cần phải được duy trì. Chúng tôi không phải là những kẻ phá hoại chế độ. Dù sao chăng nữa, thì những giòng chữ chúng tôi viết ra, chỉ có một cái hại thật nhỏ, nhưng cái lợi thì quá lớn. Cái lợi nhất là làm cho đồng bào cả nước tin tưởng rằng miền Nam này, cũng có một sự tự do thực sự.

Chế độ của nước Giao Chi Cộng Huê hiện nay là chế độ dân chủ pháp trị.

Pháp trị, hai tiếng nào nùng ai oán ấy nghe như một sự điều cốt và mỉa mai. Đọc những trang rao vặt của các nhật báo, đồng bào mắt xé thương hay dùng tới những chữ luật giang hồ. Luật giang hồ, tất nhiên không phải là pháp luật. Càng không phải là những thứ luật đã được ghi trong hiến pháp. Nhà Nước đã ra một thông cáo cấm xài tới luật giang hồ, nhưng làm sao mà cấm nổi. Bây giờ, luật giang hồ, đương nhiên đã trở thành một thứ luật, một thứ hiến pháp bất thành văn, bởi một vết dơ thật lớn lên nên dân chủ pháp trị.

Tôi nghĩ rằng, việc đó, Nhà Nước phải chịu hoàn toàn trách nhiệm.

Khi nói tới pháp trị, người dân xứ Giao Chi nhất định phải noi gương Nhà Nước. Nhà Nước chúng ta rất trọng hiến. Lâu lâu mới có một lần, Nhà Nước chúng ta vi hiến có một tí tẹo thôi. Những lần vi hiến như thế, Nhà Nước chúng ta lại nói danh thêm ở đức tính li.

Làm chính khách thì phải li. Đồng ý lắm. Tòa án quân sự mật trận đã bị Tối Cao Pháp Viện phán quyết là vi hiến. Nhưng rồi cái tòa án ấy vẫn cứ đứng sừng sững như một thách đố, một thái độ kiêu ngạo của hành pháp. Vì những lẽ đó mà người dân thường phải tự giải quyết lấy công việc của mình, không dám phiền tới Nhà Nước.

Khi mà không tin tưởng được vào Nhà Nước, vào luật pháp, người ta chỉ còn tin vào súng đạn. Việc xử dụng súng đạn bắt đầu từ lâu, nếu phải tung ra cần nguyên thì rất ư là phức tạp. Tôi chỉ còn nhớ rất mơ hồ... Có lẽ việc đó bắt đầu từ một ông Tướng.

Một đảng nghị sĩ lên diễn đàn Thượng Viện, đã ưu ái nói tên một ông Tướng. Ấy thế là sóng gió nổi lên ầm ầm. Ông Tướng đã thách đảng Nghị Sĩ đấu súng. Rất may là đảng Nghị Sĩ không nhận lời. Vì nếu nhận lời tất nhiên sẽ có một người phải chết. Cái chết ấy sẽ là một vết dơ khó gột rửa, một sự hăm hiếp luật pháp, một điều khó mà a thanh minh, thanh nga cho nên dân chủ pháp trị. Bất nguồn từ đó, sự pháp trị trên đất nước Giao Chi được giải quyết bằng súng đạn.

Làm sơ sơ một phát tổng kết, tôi cũng đã nhìn thấy ba vụ lớn. Một vụ lộn xộn trên Tháp Ngà. Một vụ Hà Thúc Nhơn làm cho cả thị xã Nha Trang muốn đá ra quần. Một vụ thương phế binh mà đồng bào khu tứ giác Hùng Vương, Minh Mạng đã bằng bẻ nhau chạy trốn những viên đạn làm vỡ nát nền dân chủ pháp trị.

Theo như các giới am tường về chính trị, thì chỉ từ nay cho tới sang năm, đất nước này sẽ đi vào một sự hòa bình của «năm Gia Tĩnh Triều Minh». Tôi đã viết liền từ từ hai bài về những thảm cảnh sau khi đất nước này có hòa bình. Rồi đây, cơn ác mộng hòa bình sẽ thường xuyên đe dọa người dân xứ Giao Chi, nếu ai cũng chỉ thích tự giải quyết lấy công việc của mình bằng súng đạn.

Điều cần thiết là phải trừng trị những kẻ phá hoại chế độ. Những tay súng, đưa ngón tay vào cò súng, biểu diễn những màn giết người ngoạn mục, đều là những kẻ cô độc, đáng thương. Tôi không bênh vực cho những hành động giết người. Xã hội này đã loạn bao nhiêu năm rồi. Dân chủ pháp trị không thể biến thành dân chủ hỗn loạn. Một ông phụ tá mang tên là Bạch Ngưu đại nhân, gần đây đã nổi tiếng rất nhiều về cái sự tuyên bố độc tài sáng suốt và dân chủ hỗn loạn. Rất tiếc là những điều này không có ghi trong hiến pháp nên Bạch Ngưu đại nhân đã bị đá đảo rần trời.

Trong suốt nhiệm kỳ của anh Tổng Trưởng Thông Tin Tôn Thất Thiện, thường được gọi là anh Bảy Tê, anh không làm được cái gì ra hồn, ngoại trừ có một câu anh nói thật đúng: thời này, quân không ra quân, thần không ra thần! Câu nói này đã phản ảnh đúng cái xã hội hiện tại. Tôi sợ rồi cái hỗn loạn còn cứ kéo dài, đất nước này sẽ lâm vào cảnh loạn thập nhị sứ quân, phải chờ tới sự dẹp loạn của chú mục đồng Đinh Bộ Lĩnh.

Tôi muốn vạch mặt những kẻ phá hoại chế độ ra đây, nhưng rất tiếc, tôi không thể là chỉ điểm viên của Nhà Nước. Mà việc gì phải tìm kiếm đâu xa. Những người nằm cạnh các ông lớn hàng đêm, chính là một trong những kẻ phá hoại chế độ cỡ nặng. Nếu bà Tướng Quân Y, không thì thăm bên đực ông chồng, bỏ nhiệm anh quan tư Đặng Mai về làm quản lý Quân Y Viện Nguyễn Huệ, thì đã không xảy ra vụ Hà Thúc Nhơn, để cho tới cả chục mạng người kênh ra một cách oan uổng. Thời nhà Ngô, chỉ có một người đàn bà Trần Thị Lệ Xuân mà cũng đủ tan nát chế độ. Huống hồ, thời đệ nhị cộng huê này, không làm sao mà đơm cho xuê những người đàn bà như bà cố vấn. Trần Thị Lệ Xuân chỉ cố vấn về chính trị, nhưng quý bà phú nhân hiện nay, đã cố vấn ông chồng về đủ lãnh vực, mà lãnh vực nặng nhứt vẫn là những chương mục được ghi trong tất cả các nhà băng.

Những thằng viết lách nham nhở như chúng tôi, đã đứng ngoài nhìn vào những hoạt cảnh xã hội như nhìn vào những trò đấu biền. Bài biền rồi đây sẽ hóa thành nướng đậu. Bài thơ của Trần Tế Xương, đọc lên nghe thắm thía. «Đem nghe tiếng ếch bên tai, giạt mình còn tưởng tiếng ai gọi đờ». Những giòng chữ được ghi lại, vài ba chục năm sau, sẽ có những người chép sử, căn cứ vào đấy để phê phán chế độ. Rất mong những người chép sử sẽ không ghi vào cuốn sử hiện đại những trang sử tối đen, đầy rẫy hắc ám.

Chúng tôi yêu chế độ này vì chế độ này chống Cộng. Nếu Nhà Nước này làm được những công việc đẹp mắt, chúng tôi vẫn bốc thơm một cách tận tình. Nhà Nước làm những điều dở, nhất định chúng tôi không thể nâng bi Nhà Nước được. Chúng tôi, những thằng không phải Cộng Sản, dám vỗ ngực xưng là yêu nước, xin được đứng ra ngoài hàng ngũ những người viết của một tờ nhật báo và tuần báo nọ. Vì cái gì, họ cũng chê bai thật kỹ, chê bai cả cái đẹp của Nhà Nước. Tâm mắt của chúng tôi chật hẹp lắm chỉ nhìn thấy xã hội Giao Chi. Không dám nhìn ra xa, đầu vung vít cả tới quê hương tận xứ... Hiroshima. Mẹ Kiếp! Cái anh linh mục ấy, viết về quê hương Hiroshima đọc lên mà thấy lộn ruột. Anh chỉ nghĩ tới mấy trăm ngàn người chết vì bom nguyên tử, mà không nghĩ tới hai triệu người chết đói nằm đầy đường trong năm Ất Dậu. Nếu không nhờ hai trái bom nguyên tử ấy, thì đất nước này còn lâu mới được độc lập. Cái sót thương giả vờ của anh, cái sự chuột khốc mẻo của anh, cứ tưởng là hay hóm lắm, nhưng xét ra thì có vẻ... nặng mùi. Sau cái vụ xúi trẻ ăn kít già, đây chú nhạc sĩ lòi con vào tù, anh linh mục nên dấu kỹ cái mặt đi mới phải. Anh đã chường cái mặt ra thì bôn phận chúng tôi là phải chiếu cố anh một cách tận tình.

Nhiều lúc tôi thấy rằng cái chế độ này như một đứa trẻ mới tập đi, chập chững bước trên đường dân chủ, nhưng cứ bị những người chung quanh đẩy cho vãi ba phát đê té chổng kỉnh. Có những kẻ phá hoại có ý thức và có những kẻ phá hoại vô ý thức. Cái phá hoại ấy, nhiều khi hỗn nhiên như đứa trẻ con đập phá đồ chơi, ngây thơ như một nàng con gái trong chuyện cổ tích, cầm cục vàng liệng ra ngoài sân để đuổi lũ chim... Đòi với những kẻ đó, tôi thấy tràn đầy lòng thương hại. Và tôi nghĩ rằng, chắc có lẽ thuộc nhỏ đi học, những kẻ đó đã coi nhẹ môn học công dân giáo dục, để rồi «mồ cha không khóc khóc đồng mối».

Hơn một chục triệu dân Giao Chi hiện nay, đang tham dự vào một trò chơi dân chủ. Hãy loại ra ngoài những kẻ phá cuộc chơi, những kẻ chơi xấu. Như vậy cuộc chơi mới thêm phần hào hứng.

Sau khi tiếng súng Hà Thúc Nhơn ngừng nổ, cơn phong ba chưa hẳn đã chấm dứt. Nếu không biết loại ra ngoài những kẻ phá hoại chế độ, rồi đây, màn đấu súng sẽ còn xảy ra, tiếp diễn hoài hoài, bền bền.

Mạng người không thể chết oan. Đừng để những cái chết biến thành những cái chết vô lý. Chúng tôi chỉ xin nhắc với Nhà Nước «hãy bắt đầu từ ngày hôm nay...»

địa ngục môn

LẠY CÁI ỒNG BẠN DÂN, ĐỪNG BẮN LOAN LÊN NHƯ THỂ!

Có lẽ cũng tới 6 tháng rồi, những vụ xáo trộn đã liên tiếp xảy ra. Càng ngày những xáo trộn càng tăng phần quá khích bạo động và phi pháp. Đến nỗi người ta có cảm tưởng xã hội này đêch có tổ chức đêch có luật pháp, đêch có chính quyền, đêch có... cái gì hết trơn. Nó như là một thứ Texas của thời kỳ Mèo... mọi rợ.

Cho nên, đã đến lúc cần phải cho những xáo trộn ấy tốp là vừa, không có thì chết không kịp ngáp. Cũng như mấy em bé được Bs. T. phá thai bị băng huyết, nếu không chích cầm máu ngay, thì đi đong là cái chắc.

Có lẽ vì nghĩ thế mà mới đây ông Thủ Tướng đã ra lệnh cho các Đđ Tỉnh Thị Trường phải dẹp loạn bằng mọi cách, kể cả biện pháp quân sự, nếu cần, và miễn trong khuôn khổ luật định.

Như cái tối 3-9, cuộc dẹp loạn của quý vị công lực đã diễn ra quá mức tương tượng quý vị nó sùng loạn thiên địa. Bản như điên. Dân chúng cứ trông lại có 1 vụ Mậu Thân thứ hai. Có nhiều người sợ quá... pipi cả ra quần.

Bạn Con Ong cần có ngậm vành xin quý ông bạn dân, đừng có bắn nhiều quá như thế, vừa phí đạn vừa làm dân chúng kinh hoàng, có khi làm dân chúng chết oan. Các ông bạn dân nghĩ lại mà coi: các ông bắn «chi thiên» mà còn khối kẻ vô phước đi tâu suốt hướng chỉ nay các ông bắn «chi...ngang».

Chỉ có một nhóm TPB mà quý ngài công lực đã phải bắn loạn lên như thế, nếu là VC, thì chắc là quý ngài bắn vào... đít nhau lắm. Sợ quá mà lị. Thối đời, sợ quá thì hay làm hoảng.

CHỈ VÌ MẤY CHỮ MP MÈO VÔ GIÁO DỤC

Theo tin các báo thì nguyên do vụ nổ sùng như điên đêm 3-9 như sau: buổi trưa 3-9, nhóm TPB Trương Văn Bộ đi ăn cơm thì bị 1 toán CS chặn lại xét giấy. Hai bên đôi co, sau cùng thỏa thuận đưa

nhau về UBTD của TPB để giải quyết. Trong lúc đôi bên đang nói chuyện thì 1 xe tuần cảnh hỗn hợp Mèo chồm tới, các chú MP trên xe xích súng bắn loạn xạ ngay trước mắt Nguyễn Văn Quá. Phe T. V. Bộ nổi sùng bèn vào lấy súng bắn trả...

Như vậy, nếu sự kiện được tường thuật trên là đúng thì nguyên do vụ bắn lộn rầm rầm chỉ vì mấy chú Mèo vô giáo dục.

Bạn Con Ong rất ghét những tên Mèo mất dạy chuyên lái xe ẩu, cán người bỏ chạy, bạ đâu bắn đấy, rồi ăn quít đéo lương v.v... Những tên này cần phải được dân Anamta giáo dục bằng cách nhét... cút cho khô vào mồm.

Yêu cầu nhà nước Anamta lập tức hợp tác bằng hữu mí nhà nước Mèo thì hành những biện pháp gắt gao nhằm ngăn chặn những chú lính Mèo bắn láo lếu. Nếu không, bạn Con Ong sẽ nhất quyết mở chiến dịch hô hào đồng bào nhét kít vào mồm bạn mất dạy.

MỘT HÀNH ĐỘNG KHÔNG ĐẸP CỦA NHÀ NƯỚC: BÔI BÀN

Sau vụ vẫn hồi trật tự và thi hành luật pháp có đồ máu tối 3-9, tối 4-9, nhà nước đã mở một chiến dịch tố khổ TPB trên đài T.Vi Anamta. Hết tướng Hai đến cô xướng ngôn viên Khánh Linh thì nhau lới những bê bối của 1 nhóm TPB ra đọc để biện minh cho hành động dẹp loạn của nhà nước đêm 3-9.

Bạn Con Ong thấy việc làm trên của nhà nước không đẹp tí nào.

Các ông có quyền nhân danh tinh thần thượng tôn luật pháp nhân danh trật tự công cộng, nhân danh uy quyền QG, để làm việc «dẹp loạn» thì chỉ cần mang những danh nghĩa đó ra mà biện minh cho việc mình làm. Như thế mới chứng tỏ các ông tự tin ở chính nghĩa của việc làm.

Đàng này quý ông lại chơi trò bôi nhọ để biện minh hành động mình, khiến người ta cho là quý ông đã không tự tin ở chính nghĩa của việc làm chẳng những thế nó còn có vẻ hèn.

Hóa cho nên, nhiều khi việc làm đúng, mà chỉ vì không biết cách giải thích, khiến việc làm mất chính nghĩa.

THỦ THÍ MÍ BA LIÊN DANH ĐẶC CỬ VÀO TV

Cuộc bầu bán TV đã xong. Kết quả đã có. Ba

liên danh đặc cử tương đối đều sáng giá, không tới nỗi lèm nhèm, lem nhem khảm khú cho lắm. Ông Hoa Sen về nhất. Trước đây, trong tờ quang cáo, liên danh này có «đi» một cái tit rằng «gần bùn mà chẳng hôi tanh mùi bùn».

Bạn Sức Mây đã có dịp chúc ông giáo sư rằng «Trước ông ở trong ao bùn nhà ông Diệm mà không hôi tanh mùi bùn». Bất chước SM, Con Ong cũng cầu mong ông giáo sư gần bùn TV mà chẳng hôi tanh mùi... đô la. Vì bùn TV toàn là đô la không à.

Ngoài ra, bạn Con Ong cũng hy vọng sau khi thành nghị sĩ, BS Tài làm ơn bỏ nghề phá thai đi là vừa. Phá thai tuy kiếm khá, nhưng ở TV cũng có nhiều áp phe ra tiền. Đừng tiếp tục hành nghề đó nữa, phạm pháp mà lại phạm đức hiếu sinh của nhà Phật.

Riêng ông Trần Quang Thuận, bạn Con Ong mừng cho ông từ nay khỏi phải chồn chui chồn nhủi, và khỏi phải làm thông ngôn cho quý thầy trong các cuộc họp báo.

Nhưng, trước đây, khi ngập phải ruồi vào ngòi ghê Bộ Trưởng Xã Hội, ông Thuận đã đưa ra một kế hoạch dùng lá đa của gái điếm để nâng đỡ nền kinh tế nước nhà, không biết nay là nghị sĩ, ông có sẽ tiếp tục thực hiện kế hoạch đó nữa không.

Liên Danh Mặt Trời có «nhà văn khảo luận» Huỳnh Văn Cao tác giả mấy cuốn sách rất nổi tiếng: Không một chú ba tàu bán giấy ki nào mà không biết tới. Sách ông rất hay. Con Ong đã có lần viết bài nhận định. Ông viết hay không chịu được, nhưng giá nào... đừng viết thì hay hơn. Mong rằng trong những năm làm NS sắp tới, ông làm ơn lo việc nghị sĩ nhiều hơn. Việc viết lách hãy để cho dân viết lách. Trăm hay không bằng tay quen. Xin nhờ ông Cao một tí.

Và mong sự phò cạo Trương Tiến Đạt, bạn Con Ong cũng hy vọng ông sẽ vui lòng bỏ nghề viết và bán sách cho nhà nước. Hiến pháp cấm các Đại diện dân buôn bán mí nhà nước, ông đừng ngồi xôm lên HP để rồi lại chú giải HP.

Đặc biệt trong liên danh Bông Huệ có ông La Thành nghệ, một người thực sự đã làm giàu nhờ chiến tranh. VC nhờ ông mà đã hết kẹt về mặt thuốc men, chắc chắn chúng sẽ nhớ ơn ông ghê lắm. Không hiểu thành nghị sĩ rồi, ông có tiếp tục bán thuốc Tây cho VC nữa không.

Những lời «thủ thí» này tạm thời thay thế cho bài xem tướng 30 tân nghị sĩ mà Con Ong đã hứa ở số báo trước. Đợi cho quý vị tân nghị sĩ nhậm chức đàng hoàng đã rồi sẽ tính.

bóc mả?

• THỢ BỐC

TRẦN NGỌC LIỄNG ĐỪNG GIỜ TRÒ

Ông Trần ngọc Liêng một thợ cãi không lấy gì làm sáng giá vừa nhân danh chủ tịch Lực Lượng Quốc Gia tiến bộ đưa ra một bản nhận định mới. «Nhận định số 9» (trạ y như Nghị quyết số 9 của CS). Trong bản nhận định này, ông Liêng đã cho rằng: Cuộc bầu cử bán phần Thượng Viện vừa qua nhằm củng cố chế độ hiện hữu, sẽ không đem lại một yếu tố nào mới cho chính tinh miền Nam.

Ông Liêng còn cho rằng: Chế độ dân chủ miền Nam chỉ là một chế độ dân chủ giả hiệu.

Mọi người hẳn còn nhớ mới đây tại Ba Lê Xuân Thủy, trưởng Phái đoàn BV cũng đã nhận định rằng cuộc bầu cử bán phần Thượng Viện ở Nam VN không có nghĩa lý gì. Liên hệ hai lời nói

của Xuân Thủy và Trần ngọc Liêng người ta thấy không khác nhau mấy tí.

Ông Liêng, người từng xưng «em» với Thiếu Tướng Nguyễn Cao Kỳ trong lúc vào dinh gãi đầu gãi tai xin cho con trai được du học, đã chề nền dân chủ hiện tại là giả hiệu, lời nói của ông Liêng đúng một phần nào, vì chế độ ta còn nhiều trò dàn cảnh trình diễn quá. Nhưng xin ông Liêng nhớ cho rằng, dù chế độ dân chủ ở đây có nửa vôi, có giả hiệu nhưng cũng nhờ có cái dân chủ đó mà ông Liêng mới được tự do khua môi múa mỏ tuyên truyền không công cho CS khi đòi đuổi Mỹ về nước, đòi hòa bình tức khắc và vô điều kiện ngõ hầu tạo cơ hội cho những đồng chí của ông Liêng thống trị Nam VN. Ông Trần ngọc Liêng, xin ông đừng giờ trò thối nữa.

ĐÃ KHẢ RỒI ĐÓ

Bộ Tài Chánh từ xưa tới nay là Bộ có nhiều nhân viên làm việc cả lơ xấp xỉ nhất, giữ đúng tác phong công chức sáng vác ô đi tới vác về, tinh thần cầu an, hưởng thụ, sẵn sàng thông cảm với mọi kẻ trốn thuế, lậu thuế nhất. Và nhân viên Bộ này mới chỉ làm việc khởi sắc đợt một từ tháng Tư năm 70 tới nay, nhờ ông Tổng Huệ bơm dầu dái nên Bộ máy kiểm nã thuế khoá của Bộ đã chịu nhúc nhích, và chỉ hơi hơi nhúc nhích thôi mà đã tóm cổ được 12.311 vụ khai gian thuế, đem về cho ngân sách trên 1 tỷ bạc. Làm việc như vậy là khá rồi đó, đề nghị đầy mạnh công tác hơn tí nữa làm sao từ nay tới

cuối năm có thể thu thêm được 2 tỷ bạc trốn thuế nữa là Bộ Tài Chánh sẽ được ghi là có công lớn trong năm nay, và riêng ông Tổng Huệ có quyền hy vọng trở nên một thứ tôm cá tươi ngon, chứ không phải là một loại tôm ươn cá thối cần phải đổ vào thùng rác trong kỳ cải tổ nội các sắp tới.

BẢO VỆ UY QUYỀN QUỐC GIA

Thủ Tướng trầm lặng Trần thiện Khiêm vừa ký một văn thư gửi cho các quận tỉnh, trong toàn quốc chỉ thị là phải áp dụng mọi biện pháp để đối phó với những hành động vi phạm trắng trợn uy quyền quốc gia. Bản chỉ thị nói rõ những hành động đó là hành động chiếm đất công, đất tư để làm nhà, xâm phạm trụ sở công quyền, che chở các phần tử lưu manh, trước đoạt vũ khí v.v. Bản chỉ thị chỉ nói một số người lợi dụng danh nghĩa đoàn thể để làm việc đó, nhưng không nói là đoàn thể nào, nhưng cả nước đều biết là chỉ có lực lượng Thương Phế Binh là mới dám chiếm đất làm nhà cướp súng và xâm phạm cơ quan công quyền, còn các lực lượng khác cho ăn kẹo cũng không dám.

Kề nhà nước chịu đựng đến giờ phút này mới quyết định làm mạnh thì cũng hơi muộn và cũng hơi kiên nhẫn đó, nói tới uy quyền quốc gia thì từ thời ông già gân Trần Văn Hương làm Thủ Tướng ông đã nói quá nhiều lần rồi, và cũng quá nhảm rồi. Cái uy quyền quốc gia nó đã rách bươm như cái trình của nàng Kiều dù Bác Sĩ giỏi như trời cũng khó mà vá lại cho lành.

Kỹ Thương Ngân Hàng

CÔNG TY NẶC DANH VỐN 250.000.000đ GÓP ĐỦ

Trụ sở: 422, Trần Hưng Đạo — SAIGON

(Góc Nguyễn Biều — Trần Hưng Đạo)

Điện thoại số: 98.495 - 98.496 ; QS: 60.078 - 61.421

Điện tín: INCOMBANK

- Nhận và trả mọi số tiền ký thác
- Cho vay dưới mọi hình thức
- Mở tín dụng khoản xuất nhập cảng
- Chuyển ngân
- Mở Trương Mục Tiết Kiệm

tiếp đón nồng hậu, phục vụ mau lẹ và kín đáo

HÀNG KHÔNG VIỆT NAM PHỤC VỤ ĐẠI CHÚNG

Đáp phi cơ
HÀNG KHÔNG VIỆT NAM
là giúp phát triển kinh tế nước nhà

PHÚ ĐỀ GIAO CHỈ

HAI CHÚ THỰC DÂN ĐẠI HẠN Ở CAM RANH

Một số nữ công nhân làm việc tại hãng kem & Cam Ranh, do hai chú Cao Ly Kang Bong Ku và Joh Mun Goo làm chủ đã về Saigon tả oán tâm lưm về những cái sự dơ dáy xảy ra ở hãng bán kem này.

Hãng này cung cấp kem cho lính Mèo ở địa phận Cam Ranh và mướn rất nhiều nữ công nhân. Máy chú Cao Ly thấy gái Mít thì mê ghê lắm. Nhưng nếu tán tỉnh và giờ trở khi không được là họ tìm cách hành hạ lại để trả thù, như báo cho an ninh Mèo dân nữ công nhân đi khám xét để phòng ngừa xem nữ công nhân có mang truyền đơn, lưu đơn vô hãng kem không? Hoặc bắt nữ công nhân mang kem đi bán ở những nơi xa mà lại đi có một mình chứ không cho đi hai người.

Chị em công nhân phải làm đầu tắt mặt tối r8 tiếng một ngày. Chả bao giờ được nghỉ. Luật Lao Động đối với các ông Cao Ly coi như nơ pa. Động một tí, không vừa lòng xếp Cao Ly là bị phứt la póc liền.

Cam Ranh vốn là đất của Đại Tá Quang Dù. Ông năm nổi tiếng là dạy dỗ người ngoại quốc khéo lắm. Vậy xin quan năm Quang Dù mần cử chỉ đẹp đi để cho dân trong hạt được nhờ tí.

Nền phụ nữ Mít ở Cam Ranh đang bị xâm phạm đấy.

Xin ngài hãy ngó vô xem sự thực nó ra làm sao?

CHUYỆN CẢI TỒ

Liên tiếp trong mấy tháng nay tin cải tổ Nội Các được tung ra từ những giới thẩm quyền, cũng như giới có tí ti thẩm quyền. Rồi sau đó người ta lại tỏ tỏ phủ nhận. Người dân mới đầu còn chú ý đến chuyện Cải Tổ, vì mong mỏi sẽ có vài khuôn mặt thật, mất dạy, mặt thớt đáng ghét ra đi. Nhưng vì cứ ần phải thịt vịt mãi, đâm chán, không buồn chú ý.

Tạo cho người dân sự chán nản, để rồi sau đó muốn mua may làm sao cũng được Con Ông thấy rằng đường lối chính trị của Nhà Nước hay thật. Tuy nhiên Nhà Nước không nên khai thác triệt để cái hay của Nhà Nước mãi. Những chính khứa đón gió, đánh hơi thấy miếng dính chung, sẽ khom lưng đi cựa hậu để mong được đưa mông vào ghế. Họ cứ khom lưng chạy quanh theo miếng mỡ mãi tất lưng sẽ thành tật. Đến lúc được nhắc ra làm việc nước, họ sẽ biến thành một thứ bà công đi chợ giời mưa, thì còn gì là thể thống quốc gia. Còn gì đáng buồn hơn một kẻ vừa bước lên làm Người cũng lại là lúc vừa hóa thân thành Ngợm?

Cứ nhìn vào cuộc tranh cử bán phần Thượng Viện vừa qua. Mặc dù thời gian tranh cử hạn định một cách ngắn ngủi, ấy thế mà sau cuộc bầu cử cái trống đi của những người đắc cử, cũng như kẻ thất cử... đã có vẻ khác nhiều. Bởi vậy Nhà Nước không nên thả vịt" mãi, nếu không muốn những cộng sự viên trong lai của mình có những chiếc lưng cong.

ĐÔI QUYỀN... LÀM CHỒNG

Người Nguyễn Chức Sắc sau nhiều năm tháng ngâm dăng nuốt cay vì bị vợ là bà Dân Biểu Kiều Mộng Thu chơi gác. Kỳ vừa rồi, quyết đũa lại cái cục nam nhi đã bị bà Thu chẻ là yếu hơn Con Chim Cu Đỏ, nên người Nguyễn Chức Sắc bèn đập heo lấy tiền dành dụm và chạy lại xin chui vào... chiếc Lư Đồng của bà Nguyễn Phước Đại. Bọn C.O rất lấy làm khâm phục tinh thần... quật khởi của người Nguyễn Chức Sắc. Thượng Đế đã ban đặc ân cho bọn đàn ông cái thể nằm trên, thì không thể vì lý do gì bọn đàn ông lại nằm dưới đàn bà. Cứ xem như con gà con vịt lúc chúng "cong" nhau không bao giờ con trống lại chịu để cho con mái đè đầu đè cổ cả.

Con gà, con vịt còn như vậy, huống nữa con người. Hóa cho nên người Nguyễn Chức Sắc đã vùng lên đòi quyền... làm chồng, leo lên trên bà Thu bằng cách quyết trở thành Nghị Sĩ.

Nhưng tội nghiệp cho ông Sắc. Ông "cầm thú

quá nên đầu óc tối tăm mù mịt, mới đi chui vào... cái Lư Đồng đen thui, đen thui của bà Đại khiến phải đi trượt. Bọn C.O vì tình... đồng giống, thành thực khuyên ông Sắc đừng có buồn vì thất vọng. Thua keo này, ta bày keo khác. Nhân tình thế xảo trợn, ông hãy nhảy ra liên kết với những đức ông chồng bị vợ đè đầu, đè cổ, lập một cái Ủy Ban Đòi Quyền Làm Chồng. Bọn C.O tin chắc rằng những cái Ủy Ban Tranh Đấu, Ủy Ban Đòi... hiện có ở Thủ Đô này sẽ yểm trợ Ủy Ban Đòi Quyền Làm Chồng của ông hết mình. Cứ xem như cái Ủy Ban Đòi Quyền Sống Phụ Nữ của mấy bà xồn xồn có dính liú gi đến U.B.T.Đ. của Sinh Viên Học Sinh đâu. Ấy thế mà nó vẫn có cái thể liên kết với nhau, thì đủ rõ.

Ông Sắc cứ nghe bọn C.O thành lập cái Ủy Ban đó đi. Bọn C.O dám chắc sẽ có ổi ông Tướng, ông Tá xin gia nhập đấy.

VỊ TƯỚNG NÀO ĐÂY?

Một vị tướng vừa gửi 5000 đồng để cho gia đình tên phản loạn trong sạch nhất nước Hà Thúc Nhơn để xây mộ cho người hùng cô đơn này. Ông Tướng này đầu tên, nhưng hành động tặng tiền xây mộ của ông đã chứng tỏ thêm một lần nữa ông Nhơn là một người sạch, một người sạch đã bị bọn ần bần giết chết.

Nhưng tại sao vị Tướng lại đầu tên? Phải chăng ông là người sạch nên thông cảm nỗi xót xa đau tui của một người sạch vừa gục ngã, hay ông là một người bẩn nên vội tặng món tiền nhỏ để mong được lương tâm mình yên ngủ phần nào. Có lẽ thời mồm nói, chính ông Tướng Hoàn Cục Trưởng Cục Quân Y đã tặng món tiền này.

NGUYỄN VĂN CHỨC HOA KỲ

Anh Nghị phản chiến, chủ bại Hoa Kỳ Mc Govern vừa nói rằng: Các chính khách và Tướng lãnh tại VN đớp hết tiền viện trợ tại Giao Chỉ, Ông Nghị Nguyễn Văn Chức tức R. Kennedy Giao Chỉ cũng đã từng lên tiếng dọa tố 6 ông Tướng lãnh tham nhũng, nhưng sau khi tố có một ông đã phải so vôi ngay. Lý do so vôi dường như có nhiều lắm, so vôi vì sợ, so vôi vì thông cảm, so vôi vì xét ra lúc này cần phải bảo vệ uy tín cho các ông Tướng, ngộ hầu quân lính nó mới phục, nó mới có tinh thần đánh nhau hăng.

Tại Nghị Trường Thượng Viện Mỹ, các Nghị sĩ đang lấy tên ông Nguyễn Văn Chức để làm tên phụ cho ông Mc Govern, và có lẽ ở Giao Chỉ ông Chức cũng sẽ đổi tên R. Kennedy ra Mc Govern Giao Chỉ. Trong ba năm phủ du còn lại ở Thượng Viện, không biết khi tình hình an ninh, ông Chức còn dám tố nốt năm ông Tướng còn lại kia không, để ngộ hầu lưu danh với đời và kiếm chút phiếu hy vọng làm Nghị 12 năm. Thiên hạ đồn ông Nghị Chức lúc này hơi đông bạc, mà dân VN ta chỉ thường hay đầu tranh khi túi bạc còn vơi, ông Chức chắc khó vượt khỏi "lề thói" đó.

VUA GIẤY BẠC

Một số người Việt gốc Ba Tàu vừa cho C.O biết người chi tiền nhiều nhất trong kỳ bầu bán vừa qua là ông Lưu quan Dân tự Minh «vua giấy bạc» người Việt gốc Hoa Tổng Giám Đốc BẢNG CỐC nhân hàng, Công Ty TITICO và hàng chục Công Ty khác đã phải chi cho Liên danh cái Nhà trên 50 triệu. Số dĩ anh Ba này vùng tiền chạy theo bà được sĩ Nguyễn thị Hai để hy vọng lọt đỗ Thượng Viện ngộ hầu chạy thoát một tội tày trời? Tội dính liú vào 4 va ly bạc bị tóm ở phi trường Tân Sơn Nhất trước đây? Thiên hạ đồn um Lưu quang Dân số dĩ còn phây phây ngoài vòng, và không bị gạch tên khi nạp đơn tranh cử bán phần Thượng Viện, là vì đảng sau xi thầu này có một xi thầu gốc bự, người được quyền bắt khả xâm từ đảo Đài Loan qua. Chuyện này không phải rớt, vì trong thời gian vận động tranh cử, Lưu Quang Dân đã được nhân viên cao cấp của Tòa Đại Sứ Thanh thiên bạch nhật đem các tính giới thiệu tùm lùm với các bang trưởng, yêu cầu người Việt Mới phải đầu phiếu cho liên danh Lưu quang Dân.

TRANG HUI, ONG LO cầm trống

Vùng trời hoạt động của Lưu ở Saigon Chợ Lớn và vùng 4 mạnh nhất, do đó người ta không lạ khi thấy liên danh Lưu về nhì ở Saigon Chợ Lớn và ở vùng 4.

Nhưng "lưỡi trời lồng lộng" liên danh của Lưu đã chỉ được về hạng bốn và Lưu đang tìm đường bay về Hồng Kông - Đài Loan chi đó.

LÃNH TỰ HIỂN BÉO TRỞ THÀNH NHẠC SĨ KHẦU CẦM

Quanh chuyện Sao Sáng biến thành Sao Sa có lắm chuyện thật vui vui. Bọn C.O nghe đầu lãnh tự Hiển Béo bị các cha đá, đâm giận lây đến cả Chúa. Nên từ ngày thất cử đã chẳng thêm đến Nhà Thờ - Phần xác là cái phần sờ thấy, mó thấy mà còn không được ban phép lãnh cho béo thêm, thì cần gì phép lãnh cho cái phần hồn. Chắc lãnh tự Hiển Béo nghĩ vậy.

Ngoài chuyện chán đi Nhà Thờ, Hiển Béo còn chán cả cái chuyện chính trị, chính em thay trắng đổi đen như đồng tiền sắp ngửa sau khi mò bát. Hiện thời Hiển Béo chỉ đóng cửa ở nhà... thôi «khẩu cầm» cho lảng quên đời và đêm đêm cùng người vợ mới cưới hát bài Trong đêm khuya... tiếng chày khua... của nhạc sĩ Trịnh Hưng.

Bỏ Chúa thì bọn C.O không đồng ý. Nhưng bỏ chuyện chính trị chính em để say mê, thanh thoát trong thú chơi khẩu cầm, bọn C.O rất lấy làm mừng cho sự «giác ngộ» của lãnh tự Hiển Béo. Có điều mỗi lần thôi, lãnh tự nhớ rút điều xi gà ra khỏi miệng, kéo... cháy kèn là hết thôi và thêm một lần nữa cái nghề nhạc sĩ lại bắt thành.

NGƯỜI HÙNG VÀ CỎ ĐƠN

Đến giờ phút này thì chuyện y sĩ Hà Thúc Nhơn chết vì bọn tham nhũng, trắng đen đã tỏ rõ. Cái chết của y sĩ Hà Thúc Nhơn đã làm cho nhiều người chán nản cùng cực về tình trạng tham nhũng ngày càng có hướng đi lên ở đất nước khốn nhục này.

Hà Thúc Nhơn đã gục xuống một cách anh dũng. Đã gục xuống vì dám đơn thương độc mã xông vào làm loạn giữa vòng tham nhũng điệp điệp trùng trùng. Người ta bảo Hà Thúc Nhơn có bệnh tốc, bệnh điên. Nhưng tốc và điên như Hà Thúc Nhơn ở xã hội tay trên, tay dưới này để có mấy tay?

Nếu sau cái chết như một báo động, một cảnh cáo quan trọng của người Y Sĩ trẻ, nhà cầm quyền không làm cho ra tận gốc tận rễ tận ngọn, tận ngành những vụ tham nhũng lớn lao ở Nha Trang, bọn CO sợ rằng từ nay trở đi sẽ không còn một kẻ nào dám chống lại tham nhũng để bị chết tức tưởi trong cô đơn như cái chết của Hà Thúc Nhơn.

Và lúc đó đất nước này sẽ đi đến đâu, thì đứ đả thất phu nó cũng có thể đoán ra.

MỘT CON SÀU

Gần đây bọn C.O nghe nhiều người ta than về hành vi ần bần, cũng như hồng hách của cái nhà anh chánh sự vụ số tài chánh thuộc Tổng Nha Nhân Dân Tự Vệ. Anh này từ chức thư ký quyền, không biết đã làm cách nào mà lên vùn vụt tới cái chức chánh Sở. Hay tại anh vốn là dân gốc Miền nên có «bùa» và xử dụng «bùa» trong việc đuổi bắt công danh?

Nghe đầu nhờ cái chức vụ đó, và nhờ vào những cuộc đấu thầu lem nhem, anh đã có một gia tài kếch xù... rất nên để GSV lưu ý.

Số này CO chỉ đánh cú đánh thức tỉnh. Nếu anh vẫn không cải tà quy chánh, cứ để lương tâm đập chần ngủ kỹ, lúc đó anh đừng có trách bọn C.O này tại sao không nương tay đấy.

NHÂN TIN

D.B. Hồ Ngọc Cứ. Yêu cầu liên lạc gấp với Ông Minh.

Quản lý: HOÀNG THỊ QUY

In tại nhà in DÂN NGUYỄN

54 Võ Tánh Sài Gòn

Một số 15đ. Một tháng 60đ. Một năm 720 đ.